

Santa Margalida

TRIMESTRAL - SETEMBRE 1992 - P.V.P 200Pts.

NÚMERO 15

Bones Festes

PREMSA
CORDA

***Govern, oposició i
poble han
aconseguit l'institut.***

C/. Miguel Ordinas, s/n
Tel. 52 38 32 07450 Sta. Margalida

BAR ESTELRICH

Pl. Abaurador, 5 - Tel. 52 32 23

Ctra. Vieja de Buñola, 29
Tels. 75 68 35 - 36 - 37 - 38
07009 Palma de Mallorca

CARPINTERIA

HNOS. FERRER, C.B.

Escola, 8
Tel. 52 31 52
07450 Sta. Margarita

Optica Ca'n Picafort

- Lentes de contacto
- Gafas graduadas
- Gafas de sol
- Termómetros

Paseo Colón, 92 • Tel. 85 15 36
CA'N PICAFORT

**ESTAMOS CON
LA GENTE
LOS DIAS DE FIESTA,
Y TODOS LOS DEMAS.**

Hnos. OLIVER, c.b.

C.I.F. E-07.492440

CRISTALES Y ALUMINIOS

MAMPARAS BAÑO
PERSIANAS
BARANDILLAS
CELOSIAS

C/. Miquel Ordines, 37 07450 - SANTA MARGALIDA
Tel. Taller: 52 38 89 (Mallorca)
Tels. Part.: 50 53 42 - 52 38 24

Carpintería Mecánica

ESTELRICH Y HNOS. PERELLO

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 35 25 Sta. Margarita

Editorial

**Revista Santa
Margalida**

Número 15
Setembre 1992
(Trimestral)

Direcció i Administració:

Rafel Bordoy i Pomar

Redacció:

Antoni Màs
Antoni Ferrer
Joan Fornès
Joan Malondra
Guillem Crespí
Josep Gayà
Maria Fornès
Mateu Amorós

Col·laboren

Guillem Malondra
Mateu Cladera
Josep Escales

Fotografia:

Rafel Bordoy

Disseny:

Monogràfic

Fundador:

Nicolau Pons

Imprimeix:

Gràfiques Salas, S.A.
Palma

Dipòsit Legal: 495-1989

Adressa:

C/ Xaloc s/n
Santa Margalida

LA REDACCIÓ D'AQUESTA REVISTA VOL MANIFESTAR QUE SOLS EXPRESSEN LA SEVA OPINIÓ L'EDITORIAL I ELS ARTICLES SIGNATS PER LA REDACCIÓ. ELS ALTRES SÓN RESPONSABILITAT DELS AUTORS QUE EXERCITEN EL DRET DE LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ MITJANÇANT LA REVISTA.

Festes de la Beata i Centre d'Ensenyança

Vet aquí dos motius pels quals els margalidans ens podem sentir satisfets: l'arribada de les festes de la Beata i la notícia, ara ja una mica vella, de la concessió d'un "Centre d'Ensenyança Secundària Complet" per a la nostra vila.

Es compleixen enguany 200 anys de la beatificació de Catalina Tomàs, dos cents anys en que Santa Margalida, quasi amb tota seguretat, ha vengut celebrant solemnement la festa de la Santa valldemossina, fins al punt de que fa temps que gaudeix, el poble margalidà, d'una fama ben provada i de l'admiració dels que ens visiten. Però aquesta fama, aquest prestigi assolit any rera any, comporta el compromís de mantenir la festa a un nivell de qualitat prou alt, i quan deim prou alt no ens referim a la fama dels cantants o dels conjunts que pagam a preu d'or ni dels milions que es destine a segons quina classe d'espectacles, sinó a millorar el que en podem considerar el bessó de la festivitat, que són els actes que es puguin fer en torn de la figura de la Beata i fent la festa més autèntica, menys sofisticada i menys carnavalesca i això no ho aconseguirem sols amb mesures com la de fer vestir les autoritats amb vestit de pagès a la processó.

Altres veus s'han afegit a la nostra demanant uns actes culturals encaminats al

coneixement de la vila i en torn a la festa de la Beata en el nostre poble; ja veurem el temps que s'haurà d'esperar perquè aquestes veus sien escoltades.

L'altre motiu de festa, la concessió del Centre d'Ensenyança, volem dir que ens congratula el fet de que la nostra revista hagi dedicat atenció al tema, a l'Editorial del nº 13, quan encara la cosa era prou grenyal i encara no s'havien recollit les signatures de la gent del poble, però que era un assumpte que ja era en la boca i en la ment d'algunes persones del poble sensibilitzades sobre aquesta necessitat.

Per tant ara que la cosa ja sembla feta, quan la quimera s'ha convertit en realitat, volem de bell nou afegir-nos a les persones que s'han alegrat de bon de veres de la notícia.

Així mateix voldriem donar l'enhorabona principalment a tot el municipi de Santa Margalida. Pensam que han estat moltes les persones i entitats que han lluitat per aquesta idea que molta gent ha aportat el seu granet d'arena, però pensam, i desitjariem no equivocar-nos, que ningú no voldrà penjar-se la medalla ni rentabilitzar l'èxit de la gestió; i si de cas algú le s'ha de penjar que siguin els habitants del nostre municipi, juntament amb els pobles de Maria de la Salut i d'Ariany que són els beneficiats en aquest tema.

Podem dir que cadesúcn dels intervinents han fet la seva part i l'han feta bé, ara l'única legitimació és la d'alegrar-nos tots junts, i també tots plegats fer allò que sigui més convenient perquè la instal·lació i el funcionament del Centre siguin un èxit complet com ho han estat la petició i la tramitació.

A la Vila Passen Coses...

En Voltacantons.

I entre les coses que passen, han passat com un buf les festes Patronals de Santa Margalida, que vénen a ser com un aperitiu, com un assaig de les festes grosses de la Beata que ja són aquí.

Vertaderament han estat unes festes seziilles perquè també convé entrenar-nos a fer economies i unes festes poc concorregudes, malgrat això no sigui una cosa nova ja que sabem que devers el juliol i l'Agost, la fresca i la mar de Can Picafort estiren amb molta força. Però cal destacar que les festes tengueren un caire molt positiu: la participació dels joves del grup escolta "El Turó del Drac" que organitzaren una sèrie d'actes i ho feren d'allò més bé; i ja que hi som podem donar una ditada de mel a l'ajuntament que va tenir la bona idea d'encomanar-lis la tasca. Així pensam que s'han de fer bona part de les festes, ara manca que el poble es decideixi a participar-hi d'una forma més activa, i quan això es pugui aconseguir tendrem unes bones festes sense necessitat de gastar una bona part del pressupost municipal en festes que lluen molt però que tenen poc de positiu.

Per altra banda la Vila gairebé es paralitza quan arriben els mesos d'estiu fort, la gent s'aboca cap a Can Picafort i, sobretot els caps de setmana i els dies de festa el poble sembla una mica abandonat i no torna a recobrar el seu polze habitual fins que no arriben les festes de la Beata i la seva preparació.

Institut

Precisament durant el transcurs de les festes de Santa Margalida va arribar a la Vila la notícia de que, si Déu ho vol i el Govern de Madrid té duros, tendrem a Santa Margalida un Institut d'ensenyament

secundari, on els joves del municipi i d'alguns pobles veïns, podran fer-hi els seus estudis fins als 18 anys. Notícies com aquestes ens en podrien donar una cada dia, perquè és ben segur que no hi haurà ningú dins el municipi que no n'estigui content.

Diada a Son Real

I ja que parlam del col·legi hem de dir que, amb animació i bon humor, l'APA del Col·legi Públic, "Elionor Bosch", va celebrar la diada de les paelles a Son Real; hi va acudir molta gent que s'ho va passar d'allò més bé, sobretot els més joves, i els membres de l'APA, esplèndids i feiners, féren tot allò que va esser possible perquè tothom s'hi trobàs a gust. Va esser una llàstima la coincidència, el mateix dia, del Campionat de Caça Submarina a Can Picafort, i el repartiment de peix a la plaça per a la gent més vella del poble, i això va esser el motiu que els joves components de la Banda de Música haguessin de deixar les agradables riberes de Son Real molt abans del que sens dubte ho haguessin fet, per causa de la seva actuació.

I és que aquest municipi nostre, del qual a vegades ens queixam de que no s'hi facin coses, altres vegades en tenim massa i hom no sap a on ha de pegar el bot. Una mica de coordinació a l'hora de programar els actes, per part dels responsables, no aniria gens malament.

Camps de Golf

Pareix que hi ha gent de fora de la Vila que es preocupa de les nostres coses i vetla perquè no hi hagi camps de golf al nostre municipi. Dic això perquè el grup de Consellers de PSM, Nacionalistes de Mallorca, mitjançant un escrit presentat davant el President de la Comissió Insular d'Urbanisme, sollicita la

obertura, tramitació i conclusió del corresponent procediment administratiu per declarar la caducitat de la declaració d'interès social, per a la construcció del camp de golf a la finca de Son Real, de Santa Margalida, promogut pels germans Morell Magraner, tota vegada que s'ha "exaurit en excés" el temps per sol·licitar a l'ajuntament la corresponent llicència d'obre. I, segons el PSM, en aquest moment és del tot impossible la construcció del camp de golf a Son Real, donat que els terrenys on s'hauria d'instal·lar estan preservats per la Llei d'Espais Naturals.

Ja ho sabeu idò, així estan les coses de moment, supòs que d'això uns n'estaran contents i d'altres fallons, ja que cadescú té les seves idees sobre la conservació de la natura i n'hi ha que pensen que allà hon hi havia conreu o garriga ara hi pot haver gespa i n'hi ha que opinen el contrari

Banda de Música

La banda de música de Santa Margalida va celebrar la seva assemblea el dia 4 d'agost a la Casa de Cultura.

L'ordre del dia constava de tres punts:

- 1.-Aprovació de la cuota mínima de soci.
- 2.-Aprovació del pressupost anual d'ingressos i despeses.
- 3.-Aprovació dels estatuts del Patronat, "Banda de Música de Santa Margalida.

Hi va acudir molt poca gent, hem de convenir que la data del mes d'agost i amb la majoria de gent per Can Picafort, no era la mes adequada.

Es va aprovar la quota mínima que passa de 1.500 a 3.000 pessetes, just el doble, condicionada a que els socis no es mostrin disconformes a la recepció dels rebuts, cosa que pareix en

contraposició amb el que va manifestar un membre de la junta que va dir que l'augment venia propiciat per una petició majoritària dels socis.

El pressupost per a l'any 1993 es va fixar en la quantitat de 4.557.525 pessetes, començant amb un superàvit de 1.557.326 pessetes.

Sembla que els estatuts, redactats en castellà, es varen aprovar per l'exigua minoria amb algunes puntualitzacions i algunes coses que no semblen massa clares, però que el Batle-president va resoldre amb una desició salomònica i una votació.

D'aquestes i d'altres coses sobre la banda de música, per ventura n'haurem de parlar amb més calma i tranquil·litat, després d'haver pogut llegir els estatuts.

Himne de Can Picafort

A la revista "Can Picafort" hi va sortir la convocatòria d'un concurs per fer la lletra d'un himne per a Can Picafort. Aquest concurs va ésser guanyat, per desició del jurat, compost per algunes persones de la Universitat de les Illes Balears i algunes de Can Picafort, per una persona molt vinculada a la nostra revista, Rafel Bordoy i Pomar, al qual li volem donar l'enhorabona, i oferir-vos a vosaltres lectors la lletra guanyadora del concurs:

Himne a Can Picafort

Cantem l'eterna cançó
de l'aigua i del vent alhora,
brindem un present d'amor
a la gent que ve d'enfora.

Aigua verda, arena blanca,
llum serena i un cel clar,
el verd blau de la calanca,
de la platja i de la mar.

Flaire de pins encisera
embauma el cor de l'estiu.
i umpl de frescor la ribera
Can Picafort quan somriu.

Claror de sol al mig dia,
calma a l'hora del ponent,
notes de dolça harmonia
que porta la veu del vent.

Un somris, una mirada ,
moments de pau i conhort
i amb una forta abraçada.
el cor de Can Picafort.

Cantant aquesta cançó
brindem un present d'amor.

El Batle ha dit...

Pensavem que les festes de la Beata era una bona ocasió perquè el batle infomés als vileros de la situació municipal, per tal motiu li férem algunes preguntes que no ha tengut inconvenient en contestar.

-Batle, ens podrieu dir com veis el funcionament de l'ajuntament, des de la vostra posició?

.-Es una cosa provada que no és la mateixa cosa veure els bous de prop que veure'ls d'un troç lluny. L'Ajuntament de la nostra vila, el 16 de juny de fa dos anys, es trobava en una situació complicada: contribució urbana i contribucions especials de l'embelliment de Can Picafort pendents de les valoracions catastrals, la meua inexperiència en el càrrec i la de la majoria de concejals, un resultat electoral divers i una infraestructura funcional millorable. L'esforç de tots ha fet possible vèncer aquesta situació complicada i aconseguir unes millores importants per al nostre municipi.

-D'aquest primer any llarg de legislatura, quines realitzacions destacaria?

.-Resulta un poc difícil resumir en un espai curt tot un any d'actuació municipal, de totes formes parlaré de les obres en curs i de les que estan en projecte per a l'any que ve:

.-Dotació d'aigua potable i evacuacions residuals.

En aquests moments aquestes obres d'infraestructura que tanta falta feien al nostre municipi es troben molt avançades. Abans de la finalització d'aquest any, unes 1.300 vivendes ja podran tenir connectades les instal·lacions interiors a la xarxa municipal. el cost total que li suposarà a cada família aquesta millora serà de 20.000 pessetes, comptant d'aigua potable inclòs. Aprofitant que el municipi es trobava en obres, hem trobat oportú completar aquestes obres amb la construcció de les aceres i l'asfaltat dels carrers.

.-Unitat Sanitària i Centre Municipal de la Tercera Edat.

.-A finals de l'any passat es va inaugurar la Unitat Sanitària de Santa Margalida que compta actualment amb un servei de dos metges, un pediatra, una comara i un Ajudant Tècnic Sanitari. S'estan realitzant gestions a fi de millorar el servei sanitari amb una major cobertura. El Centre Municipal de tota la Tercera Edat de Santa Margalida es va inaugurar oficialment el dia 20 de juliol i cal destacar-ne la bona acollida de part dels margalidans. L'organització de les activitats la realitzaran els membres d'una comissió directiva que contarà amb el recolzament de la Regidora d'Acció Social, Antònia Quetglas i amb el nou Assistent Social.

.-Poliesportiu Municipal

.-S'han acabat les obres del Poliesportiu Municipal que es va començar mitjançant un conveni amb el Ministeri d'Educació que va aportar inicialment la quantitat d'uns cinquanta milions de pessetes. Aquest ajuntament ha acabat les obres que eren a càrrec seu aportant una quantitat d'uns quinze milions a fi de que el proper curs escolar es pugui disposar de les instal·lacions.

.-Evacuació d'aigües pluvials de s'Abeurador.

.-S'ha realitzat aquest important projecte per als veïns de la zona baixa de Santa Margalida, amb un pressupost global d'un poc més de 12 milions de pessetes. Les obres començaran a finals del mes d'agost i es procurarà que estiguin acabades abans de les pluges de la tardor.

.-Centre d'Ensenyança Secundària i Institut de Batxillerat.

.-Les gestions que es varen iniciar per tal que el nostre municipi tengués un Centre d'Ensenyament Secundari que cubrís l'escolaritat obligatòria fins els 16 anys i un Institut de Batxillerat que ho fes fins als 18, culminaren el 18 de juliol passat quan de part del Senador, Antoni Garcias i del Secretari General de la Federació Socialista Balear, Joan March ens comunicaren que, definitivament els dos centres s'ubicarien a la nostra localitat. Un objectiu important d'aquesta legislatura que s'ha aconseguit gràcies a l'esforç de tots.

Després de l'estiu es signarà el conveni amb el MEC i esperam que les obres estiguin acabades l'any 1994.

.-Obres d'embelliment de Can Picafort.

.-Durant aquest any s'han enllestit algunes de les obres inacabades del Pla d'Embelliment de Can Picafort que per un montant de devers mil milions de pessetes es varen realitzar durant la passada legislatura. Passat l'estiu es completarà el Pla d'Embelliment de Can Picafort i a partir d'aquest moment sols restarà mantenir-lo.

Possiblement això que he comentat a qualcú li pot parèixer una bajanada i no ho és, ja que a partir d'aquest moment el nostre ajuntament, altres també es troben amb el mateix problema, haurà d'incrementar el pressupost d'ingressos a fi de poder mantenir les despeses que suposen els plans d'embelliment, el de Can Picafort en el nostre cas.

.-Parc infantilAVINGUDA Diagonal

.-La zona verda ubicada a l'AVINGUDA Diagonal de Son Bauló, es va acondicionar per tal d'instal·lar-hi un Parc Infantil, la qual cosa ha estat un èxit complet.

.-Festes

.-Enguany hem mirat de compondre uns progra-

mes de festes dignes, amb la participació de les entitats culturals, recreatives i esportives del municipi; reduint el cost d'anys anteriors. Hem cregut oportú aquest retall a fi de poder atendre altres despeses d'inversió que en aquests moments es porten a terme en el municipi i que suposaran unes millores importants en les infraestructures municipals.

-Embelliment entrada Son Serra.

-S'ha realitzat un Projecte d'Embelliment de l'entrada a Son Serra de Marina, per un import global de 46 milions de pessetes, subdividit en dues fases. El mes de setembre començarà la primera fase, ja adjudicada per un import global d'uns 19 milions de pessetes.

-Poliesportiu Son Serra

-Està previst abans de finalitzar aquest any, a fi de tenir-lo acabat el proper estiu, la primera fase del que serà el futur poliesportiu de Son Serra. Aquesta fase inclou la construcció d'una pista de futbol, amb il·luminació artificial. La pista estarà ubicada en uns terrenys classificats com a zona esportiva-recreativa d'uns 40.000 m² de superfície.

-Local Municipal a Son Serra

-Es va acordar adquirir un local per a Son Serra, situat en un solar de 400 m² i que ja es troba construït pel que fa a la planta baixa i al primer pis. Aquest local es podrà utilitzar pels serveis municipals i per part de les associacions de Son Serra.

-Escola Municipal de Música

-Les dependències de la que fou l'antiga Casa de la Vila s'estan acondicionant a fi que s'hi pugui traslladar l'Escola Municipal de Música. S'ha pensat realitzar aquesta inversió per tal de satisfer les necessitats dels més de vuitanta alumnes que estudien qualsevol dels cinc cursos de música que s'imparteixen. L'Escola serà inaugurada oficialment durant les festes de la Beata.

-Reforma i ampliació de la Casa de la Vila.

-Les dependències municipals de la Casa de la Vila de Santa Margalida s'havien quedat obsoletes. A fi de millorar la seva funcionalitat i els serveis municipals de cara a l'atenció dels veïns del municipi s'ha pensat en la realització d'aquestes obres, amb pressupost d'un 18 milions de pessetes, les dues terceres parts del qual són sufragades per el Consell Insular de Mallorca.

-Ampliació del Cementiri Municipal,

-Es va acordar l'ampliació del cementiri en una superfície d'uns 5.500 m². En aquests moments ja s'han

començat les obres de construcció del mur de tancament exterior i ens trobam a l'espera dels informes de Sanitat per a l'adjudicació de la construcció interior.

Està previst que a finals de setembre estiguin resolts els problemes burocràtics i posar a la venda els títols de les 287 sepultures, 6 panteons i 120 nínxols individuals de que consta l'ampliació.

-Asfaltat de diversos camins veïnals

-Durant aquest any s'han asfaltat uns 25 kilòmetres, dels 40 que s'han contractat inicialment per acabar-los amb aquests dos anys.

-Assistència Social.

S'ha millorat el capítol d'assistència Social amb la contractació d'un nou assistent social que ha ampliat el seu horari d'atenció al públic a 40 hores setmanals.

Està previst inaugurar el Menjador Social a mitjan mes de setembre i esperam amb això satisfer les necessitats dels nostres majors.

Aquest capítol esperàvem completar-lo amb la iniciació de la construcció de la Residència per a la Tercera Edat. Per a tal cosa i amb el suport d'alguns importants directius de les Associacions de la Tercera Edat de Santa Margalida, ens desplaçarem a Palma per tal d'oferir al President Canyelles el tractament per a la ubicació de la Residència, acordant que enguany s'iniciarien les obres per acabar-les a finals del 1994. Esperam que amb el que manca de l'any es puguin activar els tràmits per a l'inici de la construcció.

- Moltes obres iniciades moltes en projecte i altres coses que no ens heu comentat. No pensa el batle si en un temps de dificultats econòmiques això pot esser una càrrega molt feixuga per al municipi marginalida?

-Totes aquestes obres i totes les despeses ja es contemplaven en els pressuposts d'enguany, per tant pensam que no hi ha d'haver cap classe de problema per dur-les a terme.

-Ens resten moltes preguntes en el tinter a les quals pensam que en una altra ocasió podreu respondre. Voleu ara dir alguna cosa en especial als margalidans, amb motiu de les festes?

-Vull desitjar a tots els margalidans unes bones festes de la Beata i fer-lis arribar el desig que ens anima de fer unes festes millors i una vila millor. I a la gent que ens visiti desitjar-lis que es trobin a la Vila com a ca seva. Molts anys a tots.

Redacció

FERRETERIA & DROGUERIA

PLAÇA S'ABEURADOR, 10
TEL.-FAX 52 34 75
SANTA MARGALIDA

ISABEL GARAU, 27-B
TEL. 85 05 24
CA'N PICAFORT

Santa Margalida contarà amb un "Centre d'Ensenyança Secundària Complet"

El passat dimarts, dia 21 de juliol, a les 21 hores, hi va haver una roda de premsa a la Sala de Sessions de la Casa de la Vila, per donar a conèixer al poble i als mitjans de comunicació, la concessió per part del Ministeri d'Educació i Ciència d'un Centre d'Ensenyança Secundària Complet i que compren les edats dels 12 fins als 18 anys.

La roda fou conjunta entre el Batle, Jaume Ribot i el portaveu del PSOE, Martí Monjo.

Començà amb la intervenció del Batle, explicant als assistents, tant per part de la premsa com als margalidans, la tramitació que es va fer per sol·licitar el Centre, presentant al Ministeri anàlisis de població, evolució demogràfica, etc. pels que es va arribar a les conclusions de que hi haurà una població estudiantil de prop de 1.000 alumnes.

Per la seva part el M.E.C. sol·licità informació de la situació dels terrenys, on teòricament es podria ubicar el Centre. L'Ajuntament va fer un estudi dels terrenys i posterior presentació d'oferta de cessió dels esmentats terrenys, per un total de 7.000 metres, en un càlcul aproximat, igualment que la cessió del Poliesportiu, financiació municipal del centre d'ensenyament, un document de l'ajuntament de Maria de la Salut i un Altre de l'ajuntament d'Ariany, amb els quals recolzen la construcció del centre al nostre poble, la qual cosa es d'agraïr.

El M.E.C., una vegada vist l'informe, va determinar que la situació geogràfica era molt bona i que les condicions que oferia l'ajuntament margalidà també eren satisfactòries, i per tant, després de molts de tràmits i de discussions, accedia a donar conformitat a la proposta del poble de Santa Margalida.

Així mateix el Batle va donar les gràcies a Francesc Obrador, cap del Grup del PSOE al Parlament Balear, a l'ajuntament de Calvià, que han col·laborat i varen atendre molt bé a l'ajuntament de la vila, a les A.P.A.s, tant de Santa Margalida com de Can Picafort, a tot el poble margalidà que donà suport a la proposició mitjançant les seves signatures, que foren moltes, als ajuntaments de Maria de la Salut i d'Ariany, als grups polítics, amb una menció especial al PSOE, per la seva feina i col·laboració, a Antònia Quetglas, regidora de Cultura, a Feliciano Fuster, president de GESA i margalidà; i a un bon grapat de gent que com és obvi no podem anomenar perquè la llista seria molt llarga.

Martí Monjo va intervenir en diverses ocasions per tal de respondre a les preguntes que feien alguns dels representants de la premsa i així donar a entendre als assistents que el seu partit també ha aportat el seu grad d'arena davant la necessitat d'un centre que inclogui els estudiants fins els 18 anys al nostre municipi.

Quedaren en l'aire alguns punts, com és ara la negociació econòmica, l'estudi sobre les necessitats i posterior cobertura

segons la població estudiantil etc. Però cal dir que va esser una roda de premsa no massa llarga, senzilla i fruitosa,

Des de la revista "Santa Margalida" donam el nostre suport i l'enhorabona a tots els qui han fet possible que es construeixi el Centre a la nostra Vila, igualment ho ferem a totes les iniciatives, surtin d'on surtin, que signifiquin una millora pel nostre municipi,

Gillem Àngel Crespí i Alemany

Cada número una glosa

*Per festes no llogarem
dimonis de fora Vila,
però que estigui tranquil·la
sa gent perquè en trobarem;
que dins es poble, me tem,
amb això de tanta d'obra,
que n'han de sortir de sobra
de dins l'infern dels carrers
i estalviarem doblers
enguany que la Vila és pobra.*

*Es glosador des Pou
d'Hero*

BAL. - 082

VIAJES **acromar** TOURS S.A.

**RESERVAS AUTOMATICAS
CONFIRMACION INMEDIATA**

..... PASEO COLON, 112 - B
TELS. 85 00 26 - 85 00 65 - FAX. 85 10 69..
.... 07458 - CAN PICAFORT - (MALLORCA)

Reserva de:
BILLETES DE BARCO
PASAJES AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

TRAVELPLAN

IBEROFJET

**CLUB
Vacaciones**

Ootour

TURAVIA

7

TRANSMEDITERRANEA

MUNDICOLOR

IBERIA

Condor

Lufthansa

**SU
AGENCIA
DE
VIAJES**

picsa

PRODUCTOS
INDUSTRIAS
CARBÓNICAS, S.A.

Distribuidor Oficial de:

AGUA FONT DEL PI

Distribuidor Exclusivo de:

VINO ANTAÑO (TETRA-BRIK) - VINO PUENTE VIEJO

VINO DON AXEL

Especialidades en:

NARANJA - LIMÓN - PIÑA - COLA - GASEOSA

Ctra. de Muro, s/n. - 07420 - SA POBLA (MALLORCA) - Tels. (971) 54 03 44 / 54 23 85 - Fax. 54 20 16

ASTRA

FRONTERA

motor la vila, s.l.

SERVICIO OFICIAL

Temps d'Església

Restauració del Campanar

Entre les obres de restauració a realitzar a l'església i a la rectoria, ja s'ha donat la primera passa important; tota vegada que el "Grup Parroquial" va considerar necessària la restauració del campanar i l'obra ja es troba enllestida.

Les va considerar necessari començar pel campanar degut a la informació que proporcionaren

els joves margalidans, Pepi Antoni Gayà i Blai Genovart, que en féren una inspecció "in situ" corroborada per persones enteses en la construcció que certificaren la urgència de la feina.

També es va pensar que el campanar pot considerar-se com una mena de distintiu emblemàtic de la nostra vila i es va creure convenient donar una impressió favorable del conjunt arquitectònic més important de

Santa Margalida. Hem d'esperar que en el futur les institucions també contribueixin a la conservació del patrimoni artístic i històric, iniciat pels feligresos de la Vila.

Les obres iniciades al començament del passat mes de d'abril, amb la col·locació d'una espectacular bastimenta, a càrrec d'una empresa especialitzada, les varen portar

endavant l'empresa "Construccions Torres, C.B." que fou l'única que va acudir a la subhasta que li va esser adjudicada l'obra per un import de 2.181.384 pessetes, amb el tant per cent de benefici industrial i l'IVA inclosos. Hi col·labora en els serveis tècnics de l'ajuntament i l'empresa, "Pastor" de materials per a la construcció.

Les obres s'han acabades, gràcies a Déu, sense entrebancs, a pesar del perill que representa treballar a una altària considerable.

S'ha de destacar, per altra banda, el fet que, gràcies a la gentilesa de la companyia GESA s'ha pogut instal·lar, en el curucull del campanar un parallamps, que resultava prou necessari per a la protecció del conjunt. Hem de donar les gràcies a la dita companyia i al seu president D. Felicià Fuster pel que pugui haver influït en tal desició.

Donar les gràcies també i principalment al poble de Santa Margalida que, mitjançant els seus donatius, havia aportat fins el 31 de maig, la quantitat de 1.399.000 pessetes que han fet possible la realització de l'obra.

Una vegada més, gràcies a tots, s'ha donat una passa important, i esperan que l'ajuda de tothom continuarà afi de poder continuar donat les passes necessàries per portar a terme la tasca que ens proposat.

M. Amorós

ELECTRÓNICA CID

Venta de T.V. Color y Electrodomésticos en General
Primeras Marcas
Servicio Técnico Rápido

C/. Alba nº1 - CAN PICAFORT
Tel. 85 06 14

C/. Jovades nº 33 - STA MARGALIDA
Tel. 52 32 10

Rum-rums, Notícies i xafarderies.

Ja hi tornam esser amb els rum-rums i les xafarderies. Quina bascata que fa! Mirau que n'hi havia un bon esplet que només frissaven que comparagués la calor. Es coneix que aquests no tenien res més que fer que anar a Can Picafort, Son Real o Son Serra a torrar-se la panxa, les cuixes i per ventura qualche cosa més. N'hi ha molts d'altres que si de cas ens hem de torrar és fent feina i aplegant suades a foravila o fent de picapedrers a qualche obra, o que quedarem més blancs que la llet fent feina per les botigues i els hotels de per Can Picafort. I és que, com diuen els nostres vells, al terme de Santa Margalida mai no hem hagut d'estar pel sol i si de cas ha mancat qualche cosa ha estat aigua.

Nosaltres com a bons xafarders, lo closca ja fa un parell de mesos que ens bull, a veure quina n'atzibarem a aquestes planes, n'hi haurà poques de xafarderies però tendran substància a bastament, i sinó ja en parlarem.

* Primer de tot una bona nova: L'institut o centre d'ensenyança secundària que li diuen ara, el construïran a la Vila. Ja ho veis, si el nostre municipi s'ajunta i no miram interessos personals o partidistes som ben capaços de tirar el carro endavant. Aveïem si no serà la primera i la darrera. Sembla que l'institut estarà a la vora de l'escola i del poliesportiu i que hi haurà devers mil alumnes. Vos imaginau quina al.lotea i quina joveña no hi haurà per la Vila des d'octubre fins a juny?

Devers Muro, que també en tendran un, deien que si fan l'institut a la Vila és per mor de la intercessió d'un polític originari de la Vila i d'un empresari vilero que un temps tenia una fàbrica devers S'Abeurador. Idò nosaltres pensam que si aquestes dues persones, que per ventura n'hi ha més, empeinyeren i aidaren al municipi de Santa Margalida només feren el que pertocava. I si això és ver, aquesta guarda de xafarders els hi donam les GRACIES i en majúscula.

Es que fa pardal, i perdonau-nos l'expressió, aveïem si a Muro no moguren tots quan de fils saberen i no demanaren per allà on hi tenien bò?

Hem de tenir ben present que si l'institut ha estat concedit al nostre municipi, és gràcies a la feina d'associacions, grups polítics,

ajuntament i dels veinats del nostre terme que no s'aturaren de firmar. I també, cosa que teòricament era més important, que eren les característiques demogràfiques i geogràfiques del nostre municipi les que aconsellaven la construcció d'un institut a la Vila. És clar, com que d'això no convé no en parlen.

* Al nº 117 corresponent al mes d'agost d'enguany, de la nostra revisat mare, la revista "Can Picafort" a la secció "Diuen que..." a càrrec d'En Pere de s'Illa des Porros, apareix un escrit titulat: "Rivalitats entre vileros i picaforters". Aquesta "guarda de xafarders" n'està ben sorpresa del seu contingut. Pensam que el nostre pare de fonts i mestre en la cosa de xafardejar, el blonco "Pere de s'Illa des Porros" aquesta vegada es fet llarg, per no dir que "ha pixat ben defora des test".

Primer de tot no comprenen com una persona amb tant de seny i que tantes vegades ha demostrat, com en Pere de s'Illa des Porros, vol jugar encara al joquet de la clònia i la metròpoli, o al joc de que aquí en fan més coses que aquí dessà, que en tot cas només poden portara pol.lèmiques estèrils, si no es fan per interessos electorals. Si, sobretot com ha fet en aquesta ocasió en Pere, s'exposa informació de forma parcial, baldament sia en forma de xafarderies i sense confrontar-la. Per exemple, en Pere sap, tan bé com tots nosaltres, que, segons els plans del Ministeri d'Educació, si s'havia de construir un institut al nostre terme, s'havia de fer a la Vila perquè ocupava un lloc més cèntric que no Can Picafort, per tal de facilitar l'assistència dels al.lots de Maria de la Salut i d'Ariany. Si l'institut no es fes a la Vila, s'hagués construït a Muro o, segons estava previst, els al.lots de can Picafort haguessin anat a classe a Alcúdia. I que no s'empipi el nostre amic de s'Illa des Porros, al qual aprofitam per dir-li que si qualche vegada troba que som nosaltres els qui anan errats, agríriem la crítica i l'opinió del més gran xafarder de la nostra premsa local.

* I ara una nova que no és gens bona: Segons sentírem a dir i també ho llegírem al diari, que encara fa més vergonya, hi ha un parell de regidors i qualche funcionari del nostre ajuntament, que no els hi agrada gens

ni mica que les coses de la Casa de La Vila es facin en la nostra llengua i que, fins no fa molt, escometien sempre seguit a l'únic funcionari que fa servir als documents la llengua dels mallorquins, perquè fes els documents en castellà. Vet aquí quina valenta política de normalització lingüística. La cosa arribà al ple de l'Ajuntament, en el qual es va resoldre que el funcionari continuàs emprant la nostra llengua als documents, i fins i tot es va aprovar la redacció d'un reglament de normalització lingüística. Ja ho veis que no hi ha cap mal que per bé no venga. Aquesta guarda de xafarders des d'aquí vol expressar el seu suport i la seva solidaritat amb el funcionari, que per cert és un dels membres de la redacció d'aquesta revista. Ho deïm clar i llampant que no sia cosa que llavors ens ho retreguin. També volem aprofitar per dir als regidors i a aquells funcionaris que vulguin que els documents es facin en castellà que ho tenen molt bò de fer: Només han de fer la maleta i prendre atapins cap a Múrcia, Castella o Andalusia, per allà és ben segur que no en tendran cap ni un de problema d'aquesta casta,

* Segons senten a dir i hem pogut tocar nosaltres mateixos, canya o garrot en mà, un fotimer de gent espolsa les ametles. Ens demanareu si han muntat de preu? Idò sembla que no fa llargueses ni molt manco; el que deu passar és que amb la crisi econòmica la butxaca ja ha començat a minvar i convé arreplegar doblers d'allà on sigui, i com que les ametles, per molt que vagin barato, són doblers, Cap a espolsar=les s'ha dit!

* I xerrarem de música, les nostres orelles xafarderes han sentit, i ben fort i clar, que els components de la banda de música estan ben empipats i més encesos que un misto de que, segons diuen, els agàfin pel "Pito del sereno". Ens explicaren els nostres músics que quan esdevé que hi ha qualche acte o sarau, les nostres autoritats locals van a cercar-los perquè facin un poc de renou i toquin quatre cançons. Que hi ha d'estrany en tot això direu vosaltres? No hi hauria res si no fos que els de l'ajuntament criden als de la banda de música sense avisar-los amb la suficient antelació, a vegades d'un dia per l'altre. Un dels músics ens

COL·LABORACIONS

La toponímia, un patrimoni a conservar

ho comptava així: "Es coneix que les nostres autoritats no comprenen que els músics són persones i que n'hi ha molts que fan feina i no la poden deixar hora per hora. La darrera que ens va passar va esser a les festes de Can Picafort que no posaren cap actuació de la banda de música damunt el programa de festes, llavors, un dia o dos abans de la Mare de Déu, ens digueren, "heu de tocar", i quan un dels membres de la junta directiva de la banda es va queixar de que ens avisaaain així, un regidor, o regidora, del nostre ajuntament va dir: "La banda ha de tocar a l'ofici o no tornarà a posar un peu en tot Can Picafort!"

Que vos pareix l'endemesa?

Segons ens compta el nostre amic músic, de tot d'una i amb l'encesa que passejaven, la banda no volia anar a tocar, però per respecte a les nostres festes de la Mare de Déu d'Agost de Can Picafort, hi anaren i de bon gust. "Però que quedí apuntada una cosa-ens diu el nostre amic músic- que si haguessim hagut d'anar a sonar aposta per la persona que ens va dir que no tornariem a trepitjar Can Picafort, que té per llinatge una marca d'oli i a vegades posa cara de vinagre, ben segur que no hi haguessim anat".

* I xerrarem d'així com es presenten les festes de la Beata d'enguany que, segons diuen és el 200 aniversari de la festa de la Beata. A dues setmanes de la festa el poble és ple de pols, amb les voreres dels carrers aixecades i amb les obres de la Casa de la Vila que sembla que no estaran acabades per a les festes. Això passa -deim nosaltres- per fer les coses a l'atropellada. Hem d'anar alerta que per tenir massa endiumenjat no arribem ni a fer dissabte. I, segons diuen, les festes que havien d'esser tan de pinyol vermell pareix que no ho seran tant, ni molt manco. No avancem però aconeixements, si un cas ja en parlarem en tornar, que les festes de la Beata són sempre les festes de la Beata i com sempre "Serà gros!".

* I ara que parlem de coses grosses, direm un rum-rum que corre sobre l'estatua del monument que s'ha d'inaugurar i que quan arribi l'hora tots sabrem si és ver o no. Idò diuen que la cara del dimoni del monument és clavada a la del nostre dimoni gros, l'amo en Biel es Vaquer. És ver, no és ver? ja ho veureu vosaltres mateixos.

Bones festes per a tothom.

No escapa a ningú amb dos dits de front que els noms dels nostres indrets constitueixen un valuós tresor. I no sols els dels més grans i millor coneguts (viles, serres, garrigues, putxos, possessions, camins, comellars o torrents), sinó també els amagats dins els més recòndits racons, ja sien fonts, sementers, basses, tanques, cocons o coves; per citar-ne alguns.

A través dels noms de lloc podem endinsar-nos pregonament en el passat, redescobrir la història particular de cada paratge, de cada bocí de la nostra terra, capficant-nos-hi a la recerca d'una explicació o d'una etimologia. Conèixer la toponímia és conèixer el territori i comprendre alhora el seu present i el seu passat. Conèixer els noms ens du a una profunda estimació de la terra d'hon han sorgit i, ensems, de la cultura que durant segles les ha servat.

Però vet ací que, com una bèstia amenaçadora, ha aparegut sobtadament un nou sistema de vida que en res se sembla al dels nostres avis, i que si bé ens ha portat al que s'anomena la societat del benestar, també se'n ha duit -ai làs!- bona part del nostre tresor cultural. L'activitat turística és el paradigma de la nova situació. El paisatge ha quedat transfigurat i sota el ciment roman enterrada la bellesa dels paratges naturals i, a més a més, moltes vegades els seus noms. I és que hem cofós el negoci amb l'oci. Ens hem deixat enlluernar per la cultura forana tot i pensant que per això era millor. hem deixat de viure i de treballar la nostra terra, oblidant-la i també els seus noms. I ja és hora d'adreçar aquesta actitud vergonyant. Recuperar els noms de pous, tiranys, pujols, passos, camps, arenals i puntes, entre d'altres, no és més que protegir i enriquir el tresor cultural heretat dels avantpassats, per transmetre'l als nostres fills i nèts.

Margalidans, presserveu els noms del vostre terme i demaneu a les vostres autoritats municipals que promoguin el seu estudi i la seva fixació mitjançant la col·locació de ròtuls quan calgui, o l'edició de mapes toponímics.* No substimeu aquest patrimoni propi que res no ha d'envejar a qualsevol altre i mostrau-vos orgullosos d'aquest llegat de l'avior que comprén, entre molts d'altres, noms de la presència musulmana com alcludiola, Binicaubell i el seu diminutiu, que indica segregació, Binicaubellet; o el mateix de sa Boleda. Noms que malgrat vos sien familiars desprenen antigor pels quatre costats: Son Real, Son Mas, Femenia, es Colomer, Vernissa, Rafal, (antigament Rafal de la Mort), sa Dragonera, s'Estanyol, es Camp Redó, s'Abellar, sa Pedra Ficada, sa Capella, s'hort de ses Jovades, Alacantí, Corral Serra, Son Doblons (abans es Rafal Roig 0, Camp d'en Serra ses Escorxes, Son Fullós, Saraix...

alguns sugereixen temps remots, més enllà de la dominació àrab: Cova des Moro, Clova des Fornots, es Castellots, Sementer des Talaïot,...; a altres s'hi han immortalitzat personatges: Cova de sa Nineta, s'Homo Mort, Punta des Patró, Rotes des Cavallers, Penyes d'en Miranines, Rota des Comte, es Barranc Gassó, Pou de ses Pastores,...

noms que deixen entreveure esdeveniments, formes de propietat: la forca, es Comú,...; mentre que d'altres parlen d'aigua: sa mina, sa Síquia Reial, Clot de s'Aigua Dolça, Pou de ses Aigües,...; i la majoria, més humils ens assebenen de conreus (Clova de sa Vinya, Sementer de sa Volta), construccions (Punta de sa Torre), formes (es Mitjà Llarg, Marina Llarga de Son Real), vegetació (Illot des Porros), comunicacions (Camí de la Mar, Carrerassa de Binicaubell), fauna (Mitjà de s'Aranya), orografia (Cova des Set Pilars, Turó de sa Talaia),...

Com podem apreciar, tots i cadascun d'ells, amb la seva particular sonoritat, evoken la bellesa de la terra a la que pertanyen. No podem estimar-la sense conservar gelosament els noms que la identifiquen. Això que en deim la toponímia.

* En aquest sentit és important la recerca documental i de recollida de topònims duita a terme per Antoni Mas a Santa Margalida. D'una banda parlant amb la gent de foravila, d'altra banda furgant dins la paperassa dels arxius. La llista de topònims esmentada a continuació és una prova, clara i llampant, de la riquesa de la toponímia del terme margalidà.

Antoni Ordines Garau

Professor de Geografia de la Universitat de les Illes Balears.

Cas Jai, maig de 1992

Santa Margalida, la Vila abans de 1925

El Camí vell de Muro

Per Mn. Antoni Rubí.

continuació

Arribats a es Pontarró i tornat cap a la Vila, al començament del nou asfaltat, em vaig trobar amb una altra sorpresa, ja que abans no havia reparat que hi havia una post ben plantada i aficada a un pal, que posava, amb lletres ben visibles: "Camí es Pontarró" i que venia autoritzada per la Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear.

Aquest camí, molt vell i ara vestit d'asfalt, ha tengut i té encara, diferents noms; un d'ells el que posa el rètol: "Camí es Pontarró", camí des Pontarró.

El primer nom que degué tenir, sens dubte, va esser: "Camí de Muro" perquè era l'únic camí per anar de Santa Margalida a Muro, i això durant segles, fins que al començament de l'actual, obriren la que avui en deim carretera de Muro, la qual cosa va esser un bon encert i una bona dreuera entre Muro i La Vila. En el segle passat encara ningú parlava de carreteres, només coneixiem camins; i així a la Vila tenim, com una recordança, el Camí vell de Maria, per anar a Maria de la Salut i el Camí d'Artà, avui carretera, amb voltes i més voltes, que arriba fins Artà.

Una vegada oberta la carretera entre Muro i la Vila aquest camí no va esser més es camí de Muro, sinó que es va convertir en "es Camí Vell de Muro" i així l'anomenaven sempre i encara ara, totes les persones de molta edat l'anomenen d'aquesta manera, nom que, a poc a poc, es va abolint i desapareixent, i segurament dins poc temps ningú se'n recordarà, i per això precisament he volgut deixar aquestes notes, com un testimoni dels bons servicis que en els seus dies va donar als nostres repadrins que el degueren passar moltes vegades, més vegades a peu que qualcant.

Aquest camí vell de Muro

que avui, segons l'indicador de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, és el "Camí d'es Pontarró", també hi ha qui li diu "Camí de ses Forques" i "Camí de's Puritxol", perquè, una vegada perdut el nom de "Camí vell de Muro" que abans era i avui no és, cadescún l'anomena com més li agrada o li convé.

Li diven "Camí des Pontarró", perquè a penes comença, travessa una síquia tapada que l'anomenen "es

s'assolaven fins que a l'estiu qualcú les agafava.

Confrontant amb el camí i la síquia del Pontarró hi havia una finca que gaudia de la fama d'esser de la terra més bona del terme, que li deien "Es Pontarró de'n Cap d'Ou", a hon hi havia una figuera, no record de quina classe, ben prop del camí i de bona ombra, hon s'hi aturaven moltes persones a reposar una estona, aprofitant per seure's d'Amunt la paret i encendre un xigarro i repo-

pontarró", per allò de que el camí passa per damunt un pontet o ponterró que el tapa.

El nom de Pontarró deu esser tan vell com el de Camí de Muro que hi passa per damunt ja que el camí demanava un pontet per poder travessar la síquia que d'hivern arreplegava i portava molta d'aigua.

Nopodem judicar de llavors com si fos avui, llavors, indiscutiblement, plovia més que no plou actualment i aquesta síquia, a més de arreplegar molta d'aigua, aplegava també la que sobrava de les fonts del Pujol i Raboster i la portava a la síquia Reial, des d'hon pujaven anguiles petites que s'apergien pels pouets que vessaven aigua, i per allà

sar un moment. Tothom coneixia la figuera d'en Cap d'Ou, o del Pontarró, ben vistable per la seva esponera, degut a tenir una bona terra per posar arrels que devien arribar a pasturar dins la síquia que tenien tan avinent i que rajava bona part de l'estiu.

Altres a aquest camí li diuen "Camí de ses Forques" perquè en haver passat el pontarró, a mà esquerra, hi ha un terme de finques que les diuen "La Forca", a hon s'hi va per aquell camí. Veïnat de "Las Forcas" hi ha una altra finca: "s'Hort d'en Degollat"; aquests dos noms tan estranys i veïnats un de l'altre, podria esser que tenguessin alguna cosa que veure l'un amb l'altre, però esperem que qualche dia qualcú ens ho aclaresqui.

Alguns a aquest camí li diuen "Camí des Puritxol" que és el nom d'unes finques que venen després de "Las Forcas" i que hi confronten.

Avui ja ningú es recorda del Camí de Muro, i de cada dia el recordaran manco, perquè els que són vius ja no l'han conegut i han vist i empleat sempre l'actual carretera.

Quan el Camí de Muro

arribava al terme de Santa Margalida seguia, tirant cap a Son Llompardet i s'Alqueria Blanca, i allà, a la partió dels dos termes, hi havia un aubelló que rajava dins el camí i li deien "s'Aubelló des Puritxol" que al començament del segle, quan el temps era molt més plujós, rajava bona part de l'any, a vegades fins a la segona quinzena del més de juny, i allà anaven a beure els foravilers que fien feina

aprop. L'aigua d'aquell aubelló tenia molt bona fama, fresca i clara que feia beguera i allà s'acalaven, fent com una cullera amb els dits de les mans, bevien a plaer i a voler d'aquella aigua tan bona, que inclús deien que servia per curar no sé quantes malalties.

Essent al.lot vaig beure moltes vegades aigua de s'aubelló del Puritxol, sense tenir set, sols per fer allò que feia tothom.

ES REVOLT DE NA MORANTA

Ctra. Santa Margarita - Ca'n Picafort

Tel. 52 34 32

"la Caixa"

Plaça de la Vila

Sta Margalida

Margalidans

Rafel Bordoy entrevista a:

Jordi Poquet Estelrich

Un altre margalidà arriba avui a les planes de la nostra revista, Jordi Poquet Estelrich, mestre d'escola i pintor o pintor i mestre d'escola, tan se val, el cas és que pot ser interressi conèixer el punt de vista d'un artista sobre la nostra vila. El punt de vista sobre un poble que ha vist com en Jordi ha esdevingut pintor dia a dia i del qual en coneix el seu entorn i el seu esperit. Moltes són les cases de la Vila que tenen els quadres de Jordi Poquet penjats per les parets, i de fora de la vila també, en uns casos per un vertader sentit de l'art i d'altres per una mena d'esnobisme, senyal evident de que el pintor ha assolit una notable categoria dins el món de la pintura.

.-Quina de les dues professions que exerceixes et resulta més gratificant, la de mestre o la de pintor?

.-Les dues són perfectament compatibles, les dues es complementen i les dues m'agraden, com solem dir, "no prendria per no triar". La meua condició de pintor m'ha servit molt per a la tasca de mestre ja que he tengut ocasió d'iniciar els meus alumnes, mitjançant cursets, en el dibuix, la ceràmica, la pintura, etc.

.-Amb quin interès reben els alumnes aquest tipus d'ensenyament?

.-Al principi bé, després, fins als dotze anys aproximadament, va perdent interès i a partir d'aquí ja passa totalment del tema. Encara pot existir la creença, en els nins, que aquesta professió, la d'artista, pot esser diriem poc masculina, les nines, quan tenen mitja dotzena de quadres per penjar, ja ho tenen tot fet. A la vila hi ha joves que podrien haver estat vertaders artistes si haguessin seguit amb la pintura. També s'han fet cursets amb gent major però que no han tengut continuïtat.

.-Quin ha estat el motiu de la manca de continuïtat dels cursets per a la gent fòra de l'edat escolar?

.-Perquè l'ensenyament, si es vol fer tal com pertoca, resulta esgotador i qua has acabat la jornada normal a l'escola posar-te altra vegada a la tasca resulta molt pesat. Malgrat això, jo hagués seguit si hagués vist que l'interès de la gent compensava l'esforç, però, desgraciadament, no era

així, s'agafaven els cursets més com un entreteniment que no com una manera d'aprendre. Pel que fa als al.lots, la preocupació dels pares era més perténir-los ocupats que un vertader interès per l'art en sí.

.-El poble de Santa Margalida, ni a nivell particular ni a nivell de les institucions municipals, no fomenta les activitats artístiques. Ho veus així?

.-El poble de Santa Margalida, per no tenir no tenim ni un museu ni tan sols una sala d'exposicions on puguin exposar els seus quadres els pintors que vénen per les festes. Coses l'una i l'altra que es podrien fer amb molts pocs doblers. Per altra banda no aprofitam cap de les possibilitats que existeixen de fer coses en aquest terreny que es podrien fer amb una mica d'interès: certaments, trobades, expo-

sicions..., algunes tímides iniciatives han estat de molt poca durada.

.-La nostra vila té poques coses que conservar a nivell artístic i a nivell arquitectònic, i les poques que té s'aboliran en poc temps degut a la manca de dedicació a aquests temes. Penses que encara es pot fer qualche cosa en aquest sentit?

.-Tenim l'església, la rectoria i l'escola vella, crec que en tots els casos seria necessària una restauració i conservació adequades i donar, per exemple a l'escola vella un us més en concordança amb el seu caràcter. També trobariem alguns edificis que per les seves característiques podrien tenir un interès històric o artístic que caldria conservar, però no sols conservar sinó mantenir com pertoca.

.-M'agradaria conèixer la teua opinió sobre els plans d'embelliment de Can Picafort i de Son Serra.

.-No hi ha dubte que està millor que no estava abans, però jo hi veig una manca de sensibilitat, crec que es podrien fer moltes coses i amb manco doblers. Les coses no s'han de fer sols per fer-les, sense cap objectiu concret, i no s'hauria de posar l'esforç en una sola cosa deixant de banda altres que podrien remeiar-se. Per altra banda sembla que la filla petita, Son Serra, l'hem deixada de les mans. Un racó de tanta bellesa, amb moltes possibilitats, no s'aprofita

**"...El poble de Santa Margalida
per no tenir no té ni un museu,
ni una sala d'exposicions..."**

adequadament.

.-La processó de la Beata, temA obligat i més ara que ja som a les festes. Que en penses?

.-Moltes vegades m'assalta el temor que no es converteixi amb el "carnaval" de la Beata; crec que és un patrimoni que tenim i no ens podem permetre el luxe de fer-lo malbé. Veim, un any rera l'altre, que devora una gent que va a la processó ben vestida i tal com pertoca, n'hi ha d'altres que no saben si van a la processó o a una verbena o a un concurs de desfressos. S'haurien de posar unes normes en quant al vestit i al comportament. La gent que ve de fora, sobretot estrangers, vénen a veure una cosa més autèntica i més nostra i que sigui un reflexe d'allò que representa.

.-Vols donar la teva opinió sobre el monument a la Processó, ubicat a la Plaça de "Can Pep de Búger"?

.-Un monument dins un poble sempre hi fa falta, mai no hi sobra. Si ha costat molt hem de tenir en compte que és una cosa que es fa per molts d'anys. D'aquí a una temporada ja no ens recordarem del que ha costat. Però, el sabrem conservar?

.-Que creus que es podria fer per millorar el nivell cultural del nostre municipi?

.-Pens que hi podria haver vàries fórmules, una de les quals podria esser aplegar un grup de gent interessada en el moviment cultural i que prenguessin unes decisions que podessin arribar allà a on han d'arribar i que s'els fes cas. Pot ser aquesta és l'única que veig viable, de moment.

.-Que opines sobre els topònims del nostre poble, penses que es podrien emprar per donar nom a carrers que ara porten noms que res tenen a veure amb el nostre municipi?

"...Que la processó de La Beata no es converteixi en el 'Carnaval de la Beata'..."

.-Et contestaré amb una altra pregunta: Que et sembla el carrer de "Lepanto" o carrer de Saturn o carrer "Clavel", No et pareix millor, Plaça de s'Abeurador, Pou de sa Garriga o s'Abellar, posem per cas?

.-Set'ha demanat mai de parer sobre temes artístics relacionats amb la Vila, per part dels responsables, o penses que cada polític, en aquest i altres temes fa el seu cap envant?

.-He de dir que, entemes artístics se m'ha consultat alguna vegada per part de la regidoria de Cultura. Si que és cert que no han estat massa vegades, ja que, malauradament no es fan massa coses en aquest sentit.

Aquí posam fi a l'entrevista en Jordi Poquet que enguany, per les festes de la Beata, exposarà la seva obra a Santa Margalida, a partir del dia 3 de setembre a les set i mitja de l'horabaixa fins passat festes.

Del pintor margalidà, del qual s'ha dit que la seva pinzellada és segura i fresca, que sorpren per la sensibilitat del color, que la seva pintura és un cant a la naturalesa, que consegueix donar-li al paisatge el clima que li pertoca i tantes coses més, nosaltres voldriem desitjar-li molts d'èxits i molt d'encert a l'hora de reflexar el paisatge margalidà que tan bé coneix.

PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

C/ Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita. Mallorca.
Tels. 52 31 31 - 52 38 38
Fax. 52 37 95

Ens ha arribat el correu

El PSM Nacionalistes de Mallorca ens ha remés un escrit, amb la petició de publicar-lo en la nostra revista, si ho trobavem per convenient. Com que creim que el tema és d'interès pel nostre municipi hem decidit de publicarlo, independentment de que estiguem d'acord o no amb les opinions expressades. Així mateix publicarem qualsevol escrit que s'ens remeti, sobre aquest o altres temes, sempre que ens semblin interessants per al municipi de Santa Margalida.

Redacció

L'hospital d'Inca no pot sofrir m'es demores

El PSOE és responsable directe de la situació crònica de l'assistència hospitalària a Mallorca

La situació de l'assistència sanitària a Mallorca és una conseqüència directa de la manca d'inversió pública a les Illes Balears. Situació agreujada des que el PSOE governa l'Estat. El dèficit hospitalari i la saturació de Son Dureta han arribat a nivells extrems en els darrers anys.

En aquest sentit la pol·lèmica que planteja el PSOE a les Balears, amb l'avinència del PP, contraposant l'hospital d'Inca al segon hospital de Ciutat, ens sembla una veritable cortina de fum per amagar el problema real de la sanitat pública a Mallorca: l'absoluta manca de recursos i d'inversió per tal de sortir d'una situació tercermundista.

L'expressió més clara de la falsetat dels plantejaments del PSOE és la pròpia situació de la construcció de l'Hospital de Manacor: les obres estan aturades. Sembla que fins el 1996 l'hospital no estarà acabat, i això en el millor dels casos. És vergonyós que una obra aprovada i teòricament en fase d'execució es trobi en aquesta situació. Plantejar com un obstacle per a la construcció de l'Hospital d'Inca la prioritat de construir un segon hospital a Palma és una actuació demagògica, que no pot tenir altre objectiu que voler captar l'electorat perdut pel PSOE a Palma.

És obvi que fa falta un segon hospital a Ciutat, però això no pot servir per negar la urgència de la construcció d'un hospital a Inca. Així com la construcció de l'hospital d'Inca no es pot plantejar en oposició a la construcció del segon hospital de Ciutat. En cas contrari cauríem de ple dins el surrealisme: ¿Per què sí a Manacor i no a Inca? ¿És que la població que atindrà l'hospital d'Inca no descongestionarà també Son Dureta?

Per al PSM l'hospital d'Inca és una prioritat manifestada. L'hospital d'Inca no pot patir més demores. Per raons sanitàries, per raons territorials, per raons de concepció del país, i en benefici d'acabar en la saturació ara per ara existent a Son Dureta. De qualche manera es podria dir que l'hospital d'Inca també és un hospital de Palma.

Una ordenació sanitària amb uns criteris socials, des d'una perspectiva global i de país, i tal com fa el Pla Director Sectorial d'Ordenació Sanitària aprovat fa cinc anys pel Parlament de les Illes Balears, ha d'implicar la construcció de l'Hospital General Bàsic d'Inca. Perquè tot el que sigui descentralitzar i repartir serveis, en un pla territorial, serà positiu.

El PSOE fa demagògia quan afirma que té por que amb la pol·lèmica -que ell mateix ha provocat- no es faci ni un hospital ni l'altre. No és justificable que es digui que el Ministeri no invertirà si no hi ha un acord. No ens estranya aquesta posició, ja que des de Madrid no sembla que es

tengui cap intenció d'invertir. Però la culpa no la té la població de la comarca d'Inca sinó el centralisme que professa el partit del Sr. Obrador i el Sr. Pons. "Els recortes presupostarios" que esgrimeixen els senyors representats del PSOE són la causa directa de la situació que estam patint, i que cada any es cobra nombroses vides humanes. "Recortes" que no impedeixen fastuoses celebracions i obres faraòniques a altres llocs. Les Illes Balears estam pagant les conseqüències del predomini de dues forces centralistes com el PSOE i el PP.

No tenim dubtes, tampoc, sobre les vinculacions de la Conselleria de Sanitat amb la sanitat privada, i són públiques les seves preferències per a afavorir aquests interessos. Però això no és argument de pro pes per condemnar Mallorca a la postergació. Les competències en sanitat no han estat transferides, i no hi ha restes d'elles al famós "Pacte Autonòmic", per tant és el Govern Central qui pot marcar unes pautes. No cal donar la culpa al PP, del que no fa el PSOE.

Vist d'una altra perspectiva podríem dir que qui afavoreix més el desenvolupament de la sanitat privada és el centralisme del PSOE, ja que si no hi ha hospitals públics és normal que els ciutadans s'hagin d'acullir als centres privats.

El centre d'Inca podrà atendre les necessitats hospitalàries de bona part del Pla i del Raiguer, a més de les importants poblacions de les zones turístiques de les Bades de Pollença i Alcúdia. Beneficiarà la desconcentració de serveis a Ciutat, i serà un factor positiu en l'ordenació territorial del nostre país.

El PSM proposarà al Parlament de les Illes Balears que s'insti al Govern de l'Estat Central a abandonar la política de marginació de les Illes Balears, concentrant les inversions -per motius electoralistes- a altres indrets de l'Estat, i deixant de banda les necessitats més elementals de la població de les Illes Balears. És per això que el PSM denuncia el retard injustificable en l'execució dels plans existents i aprovats. El Pla d'Ordenació Sanitària no s'ha complert, ja que ni s'ha transformat Son Dureta, ni s'ha situat el paper de l'Hospital General i el de Caubet, i per descomptat no s'han construït els hospitals de Manacor i Inca.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca demana: la continuació urgent de les obres de l'Hospital de Manacor, en situació veritablement escandalosa; l'inici de les obres de l'Hospital d'Inca amb la major rapidesa; l'inici també, sense demores, i dins el marc d'una ordenació racional del mapa sanitari, de la construcció d'un nou Hospital Públic a Palma de dimensions adequades (i no un macrohospital com Son Dureta).

Cal que per damunt consideracions tecnocràtiques s'assumeixi un model hospitalari racional, a partir d'un concepte de l'hospital més adequat a les necessitats de la població, i a partir de la necessària descentralització del model.

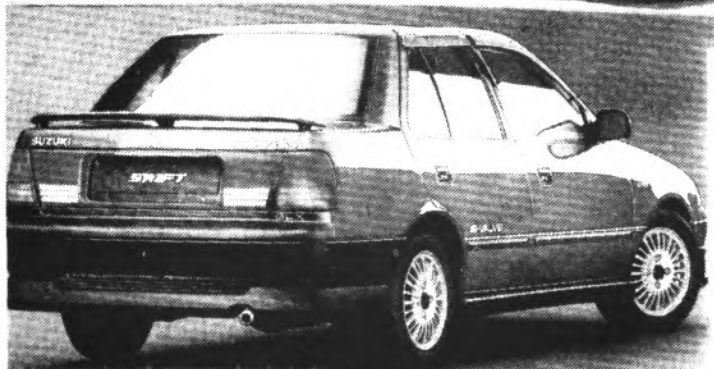
OFICINA DE PREMSA

Ciutat de Mallorca, 7 de juliol de 1992

AUTOS RIERA - QUETGLAS, C.B.

Santa Margarita - Tel. 52 38 01

Ca'n Picafort - Tel. 85 01 80

AUTOS RIERA - QUETGLAS, C. B.

TALLER Y EXPOSICION:
Av. Ing. Feliciano Fuster, 10 Bajos
07450 SANTA MARGARITA
Tel. 52 38 01

EXPOSICION:
Ctra. a Santa Margarita, 17
07458 CA'N PICAFORT
Tel. 85 01 80

TALLERES:
Ctra. a Santa Margarita, 15
07458 CA'N PICAFORT
Tel. 85 01 80

Ens ha arribat el correu

A la nostra revista anterior i en la secció de "Run-Rums" feiem menció d'una conferència a la Casa de Cultura de l'associació "Mossen Alcover". Sobre aquesta conferència va aparèixer ja fa dies una carta escrita per un dels assistents, Antonio Cantarellas, i publicada en un diari de Ciutat, "El Día 16 de Baleares"; aquesta carta fou contestada a títol personal pels membres de l'equip de Redacció de la revista i enviada al mateix diari de Palma. Nosaltres reproduïrem la carta del Sr. Cantarellas juntament amb la resposta i una altra carta en nom de l'equip de redacció d'aquesta revista.

Carta del Sr. Cantarellas:

Sobre el Mallorquí

El pasado día 7 de este mes tuve la suerte de acudir como curioso oyente a una constructiva conferencia que acabó en aforado debate. En el polémico evento que tuvo lugar en Santa Margarita, se dieron cita dos bandos "contrarios", además de algún curioso como yo. En una exposición clara y brillante el lingüista del grupo Mosén Alcover dió a entender a los asistentes que nuestra lengua, EL MALLORQUÍN, no era ni una aportación ni un dialecto catalán, sino que constituye una lengua propia e incluso más antigua que aquella otra. Y dió pruebas irrefutables de ello: una gramática y un extenso diccionario mallorquín-castellano-latín. Un historiador nos ilustró con algunas nociones de nuestra verdadera historia (que poco tiene que ver con la que viene en los libros de texto de catalán de nuestros escolares).

Mientras tanto, en la primera fila, los acérrimos defensores de esta otra lengua que es el catalán, tomaban notas y se preparaban para acribillar, dialecticamente hablando, al señor lingüista y a quién se prestase. Abierto el turno de preguntas se armó un caco total, que un señor del público tuvo que levantarse y hacer de moderador. Lo que el lingüista había afirmado (con el crédito que debe suponerse a un doctor en esta ciencia, y con las pruebas que había aportado), los fanáticos del catalanismo lo negaron gratuitamente, aportaron algún dato documentado que, cuando venía al caso, sólo servía para confundir al público de una forma torpe e inocente.

Al final se armó la de Dios; todo el mundo discutiendo: mallorquines concienciados y temerosos del problema de la catalanización versus "mallorquines" catalanistas, renegados de lo suyo. Cada uno con la suya y de aquí no me saca nadie.

La cosa acabó tarde. Una vez en casa pude hacer una serena y creo que acertada reflexión: ante la pregunta que me hacía de por qué este afán de renunciar a lo nuestro, aferrándose a un vecino sin fundamento aparente, surgió la respuesta clarificadora que todo lo explicaba: Esta gente -los catalanistas- no ven en el mallorquín un enemigo. Rotundamente no. Hablando con ellos llegué a comprenderlo todo. Su enemigo acérrimo es el castellano, el "foraster" y si me apuran, España entera. Su motivación, en el mayor de los casos, no es odio sino recelo (o envidia, o incluso complejo de inferioridad). Contra la España "opresora e imperialista" se les presenta una Cataluña a la que le ha gustado d'arselas de oprimida, una Barcelona cosmopolita y una lengua similar.

Me consta, porque les conozco, que no obran de mala fe. Me refiero, por supuesto, a que ignoran el irreparable daño que le están causando al mallorquín, pero es preciso convencerles de que si queremos salvarlo (aunque muchos están convencidos de que hay que sustituirlo por el catalán) debemos empezar por renunciar a una unificación lingüística que carece de base científica y de sentido común.

El enemigo, creanme, no está en la lengua de Cervantes. Nuestro único enemigo es el catalán.

*Antonio Cantarellas
Can Picafort*

Carta dirigida al Director del diari "El Día 16" de Palma:

Després de tenir coneixement de la publicació d'una carta de n'Antonio Cantarellas publicada dia 24-6-92 al seu diari, titulada "Sobre el mallorquí" referent a una conferència de l'associació "Mossen Alcover" a Santa Margalida i a la qual se'ns fa al·lusió de forma velada, volem puntualitzar el següent atenint-nos al dret de rèplica:

Sorpren que n'Antonio Cantarellas es presenti com un "curioso" quan tots sabem que anà a la conferència acompanyant als membres de l'associació cultural "Mossen Alcover". Al respecte, basta i prou en parlar una mica d'esment en els adjectius que ens dirigeix als que li fèrem el contrari ("los fanáticos del catalán", "mallorquines renegados de lo suyo") i els generosos qualificatius que reben els membres de l'associació "Mossen Alcover", que eren "mallorquines concienciados i temerosos del problema de la catalanización" i que segons en Cantarellas feren una "exposición clara y brillante" en la qual donaren certes "pruebas irrefutables". A parer seu, és clar.

Segons n'Antonio Cantarellas, un lingüista afirmà que el mallorquí no era català arguint "pruebas irrefutables" (...) "con el crédito que debe suponerse a un doctor en esta ciencia" i un historiador ens il·lustrà amb "algunas nociones de nuestra verdadera historia".

N'Antonio Cantarellas una de dues, o no va a nar a la mateixa conferència que nosaltres, cosa que creim poc probable o se'n guarda com de caure de dir el que no li interessa donant a conèixer una versió totalment parcial i ben poc ajustada a la realitat dels transcurso d'aquella -diguem-li així- conferència.

Primer de tot, que el suposat lingüista no era ni lingüista ni doctor en la matèria com ell mateix reconegué, dins una intervenció amb "genialitats" com les següents, a més d'altres:

Afirmà que no entenia el català i al cap d'una estona digué que per arribar a les seves conclusions havia llegit les gramàtiques catalanes. Com es pot llegir una gramàtica d'una llengua que no s'enten, i a més arribar a conclusions de caire lingüístic?

I això per no parlar de l'afirmació de que el mallorquí era una deformació del grec antic. Ja ho sabeu, segons l'associació "Mossen Alcover" el mallorquí, de no ser, no és ni una llengua llatina. Que vos havieu pensat! Vet aquí quines proves més irrefutables.

Pel que fa al suposat historiador, que tampoc era historiador, ni d'aprop fer-s'hi, em sembla que n'hi ha ben a bastament amb una de les "nociones de nuestra verdadera historia" -que sembla que agradaren molt a n'Antonio Cantarellas- Segons el "historiador" Mallorca era el centre de la cultura occidental, i havia donat origen a la majoria de llengües europees. Això no ho és tot, però, si el centre del món occidental era Mallorca, el centre cultural de Mallorca era Montuiri, d'on, com supòs és bo de fer endevinar, era aquell que Antonio Cantarellas anomenava historiador.

Quan un al·lot del públic li va demanar quines eren les fonts d'aquesta estranya teoria, respongué que era una tradició oral de la qual ell n'era el darrer dipositari. Preneu llum de na Pintora.

És aquesta "nuestra verdadera historia, la que a n'Antonio Cantarellas li agradaria que sortís als llibres de text?

Perquè és que en parlar de la composició de l'auditori no diu que la gran majoria d'aquest era conformat per joves i estudiants margalidans i que els feien el contrari i que la gent que feia costat al "lingüista" era gent de fora del poble

que acompanyava als membres de l'associació "Mossen Alcover"?

Perqu`e no diu que l'home que va fer de moderador era un dels membres o simpatitzants de l'associació "Mossen Alcover"?

No hi va haver en una paraula, negociacions gratuïtes de les afirmacions del "lingüista" i de l' "historiador", sinó just al contrari. Aquells que n'Antonio Cantarellas pensa que són "fanàtics" argumentarem les nostres afirmacions a partir d'informacions bibliogràfiques i documentals, recolzades en els estudis (universitaris) d'història d'un de nosaltres, que fins i tot es va oferir a discutir el tema a una taula rodona. (Co és que d'això, per exemple, ni en piula n'Antonio Cantarellas?).

I nosaltres també férem el nostre pensament. Quina associació mallorquinista més rarenca, tandisposada a defensar el mallorquí i no dir ni trobar res a dir en tot el vespre del decret de Nova Planta, de la prohibició de l'ús escrit i públic de la nostra llengua, (li diguem mallorquí o li diguem català), de la imposició del castellà, de la minva continuada de catalano-parlants (perdó, voliem dir de mallorquins o balears-xerrants, no sigui cosa que s'empipi n'Antonio) a Mallorca, fins i tot acceptant i donant per bona i natural aquesta situació.

I és que tenen raó, el seu enemic no és "la lengua de Cervantes", o sia l'espanyol. Mirau si és així que bona part dels "mallorquines concienciados i temerosos del problema de la catalanización" parlaren en espanyol i a voler durant i després del transcurs de la conferència. I ja que hi som, convé fixar-se també que n'Antonio Cantarellas escrigué la seva carta en espanyol. Com deu ésser això?

L'enemic d'aquesta gent és el mateix mallorquí (català). la por a que la vertadera promoció del mallorquí (català) pugui motivar que els mallorquins qüestionin quin paper ha jugat i juga el castellà dins la nostra societat, deixant-los així en la més absoluta evidència.

Molt atentament:

Antoni Mas i Fornés

Guillem A. Crespi i Alemany

Joan Malondra i Ferragut

Carta de la revista Santa Margalida

Benvolgut Antonio Cantarellas:

Vos he de confessar, una mica empegueit, que després del "aforado debate" en que, segons afirmau, va acabar la "conferencia" de Santa Margalida, no vaig ésser capaç, com féreu Vós, de fer "una serena y creo que acertada

reflexión", ans al contrari: me vaig dormir profundament; em sap molt de greu, m'haureu de perdonar Vós que sou tan comprensiu i tan llest que tot duna vàreu fitar les nostres "motivaciones", segons pareix degudes a "recelo", "envidia" o "complejo de inferioridad". Ja ho val! i nosaltres que no ens havíem temut de tal cosa. Gràcies a Déu que tenguérem la sort que un "lingüista" i un "historiador" de l'associació cultural "Mossen Alcover" i un grup d'escolanets que els acompanyaven, ens féren obrir els ulls i ens féren veure "en una exposición clara i brillante", una sèrie de coses que nosaltres en la nostra ignorància no sabíem ni que existissin.

No entraré a rebatre les vostres teories, de les quals n'estau tan convençut, ni les "pruebas irrefutables" del senyor "lingüista", Déu me n'alliberi! jo, Sr. Cantarellas, no som "lingüista" i sembla que vós tampoc ho sou ni aquell senyor que va parlar tampoc, segons va reconèixer ell mateix. Així que el que millor podem fer és que cadascú es quedi amb les seves teories i que "Deu ajudi a s'enganar".

Però nosaltres el que no ferem és presentar-nos davant un auditori exposant unes teories i unes argumentacions que no s'aguanten dretes i que fins aleshores no les he sentides exposar a cap intel·lectual amb dos dits de seny, i vos asseguro que n'hi ha. Nosaltres no vos tractarem de fanàtics, ni de castellanistes, ni de mallorquinistes, ni de gonellistes, ni vos penjarem cap etiqueta, com feis vós en la vostra carta, ni ens ficarem amb els qui són els vostres amics o els vostres enemics, ni amb les vostres fòbies, si és que en teniu.

Si que voldriem dir que ens sembla molt bé la vostra defensa del "MALLORQUIN", que d'una hora enfora es veu en la carta que signau quasi perfectament escrita en castellà. Se coneix que deveu ésser, Sr. Cantarellas, afeccionat al futbol i sabeu que "nohay mejor defensa que un buen ataque" i com que a mi i altres ens va semblar que el que feis en la vostra carta és un atac al mallorquí deu ésser per defensar-lo.

Deis molt bé en la vostra carta, tan ben escrita en castellà, "debemos empezar por renunciar a una unificación lingüística que carece de base científica y de sentido común" -estic segur que els ossos de Mossèn Alcover haurien croït, si hagues pogut llegir la vostra recomanació- i segurament la vostra afirmació sigui un altre model d'estratègia, ja ho deia en Napoleó -si el vostre historiador no opina el contrari- "Divide y vencerás" i sols dividint a la gent que parla com nosaltres coseguirem que la nostra llengua (malloquí, català, llemosí, occità, o qualsevol nom que li vulgueu posar) desapareixi del mapa i aleshores tots podrem parlar el castellà, com el de la vostra carta, que és el que sembla que cercau amb lloable tenacitat i caparrudesa. "Y aquí paz i después gloria"

Ara que hi pens no sé si podreu llegir aquesta carta que està escrita en català de Mallorca, però esper que algun amic vostre "lingüista" la vos podrà traduir.

I res més Sr. Antonio Cantarellas, perdonau si en algun moment les meves paraules puguin semblar-vos una mica iròniques, però, creis-me, hi ha coses que val més agafar-les una mica de broma.

Vull riterar-li el que va dir un dels joves margalidans: si desitjau mantenir una taula rodona, sense lingüistes ni il·luminats, hi estam disposats. I afegir que les pàgines de la nostra revista les tenim obertes a qualsevol opinió amb la intenció de publicar-la

Cordialment: en nom de la redacció de la revista Santa Margalida:

Rafel Bordoy i Pomar

Festes de La Beata

El bicentenario de la beatificación y la fiesta de la "Beata"

El origen de la celebración de la fiesta de la "Beata" es una incógnita que sigue en pie, no obstante el lógico interés en despejarla. Parece ser que no hay constancia escrita de tal hecho ni referencia alguna que de forma oral haya pasado de una generación a otra y que haya llegado hasta nuestros días.

En la década de los años 70, Santa Margarida tuvo la suerte de contar con cinco centenarios -uno de ellos falleció a los 105 años- cuya edad alcanzaron con envidiable lucidez mental recordando todo tipo de hechos acaecidos a lo largo de su dilatada vida. Y en una cosa coincidieron todos: en su niñez la fiesta en cuestión ya se celebraba con igual entusiasmo que ahora. Sin embargo, ninguno de los cinco testigos de excepción conocía el año del inicio de su celebración.

Por consiguiente, la hipótesis más aceptada es que la fiesta se celebrara por vez primera a raíz de la beatificación de la insigne valldemosina. Ni que decir tiene que ello tenía lugar en todas las localidades de Mallorca, ya que es evidente se trató de un acontecimiento de primera magnitud, myormente en el ámbito de la ruralía mallorquina.

Así, lo que para unas poblaciones constituyó un acto esporádico, único, para otras, supuso la instauración de la fiesta con carácter anual.

Y lo que para el que suscribe resulta obvio es que su creación obedeció a un deseo del pueblo, quizá debido al eco que tuvo la celebración inicial. De otro modo, no se explicaría fácilmente que al correr de los años la fiesta, lejos de decaer, ha ganado siempre en fervor y brillantez, aspectos éstos compartidos con nosotros por los numerosísimos visitantes procedentes de todos los lugares de la isla.

He aquí que si la hipótesis apuntada fuese cierta, hogaño nos encontraríamos con una doble efeméride: a la del bicentenario de la beatificación de la hoy Santa Catalina Tomás, en 1792, por Pío VI, debríamos añadir la correspondiente a la 200 edición de nuestra fieta por excelencia.

Bones festes i molts d'anys.

Guillermo Malondra Serra

Recuerdos de Fiesta

Uno, cuando quiere escribir algo, siempre, la intención será, plasmar en un trozo de papel, lo que sus ojos han visto y que su memoria ha ido grabando a lo largo del tiempo tanto pasado como presente, a mí en estos momentos y después de, una vez más, haber dado al anecdotario histórico de la "Vila" las pasadas fiestas de la Beata, un monyón de recuerdos vienen a mí mente, recuerdos de mi adolescencia vividos en la "Vila", familia, amigos, escuela, gente, juegos, imaginación, tranquilidad, sosiego, paz, trabajo duro a veces, prisa por ser mayores, una lucha sana propia de aquel tiempo y en un pueblo donde la vida transcurría mansamente, sólo se alteraba, al menos para nosotros, al llegar las ansiadas fiestas de la santa, entoces, era cuando nuestros sentidos se ponían a trabajar al máximo, los días nos parecían semanas, pero al fin los primeros eventos llegaban, els xeremiers empezaban con el pasacalles, cohetes, carreras pedestres por la noche " a la plaça ben engalanada de paperí blanc i murta pels arbres amb un perfum inconfusible, el dia següent, diumenge, carreres al Cos, dinar de

fiesta, a la tarda concert a la plaça per la nostra banda de música, a la nit Sa Processó, faies, foc, dimonis, llanternes de colors, grans i petits vestits de pagesos i pageses, càntics, música, gent, molta gent, després a sopar llavors a la verbena amb l'orquestrina de moda i a vetlar tota la nit, al dia següent a la tarda ball de bot i després a la comèdia. El final s'anunciava amb els focs i la traca final, tot molt curt, per tan bò com era, després la fatídica i avorrida normalitat per sortir-ne una mica els diumenges."

En el presente, aunque la tradición continua y a pesar del esfuerzo enorme de ese grupo de personas casi anónimas que componen la organización de "Sa Processó més típica de Mallorca", que es a la vez el alma de la fiesta, la motivación ya no es la misma. unos la viven con nostalgia, otros la viven con cierta devoción y otros con cierto escepticismo, pero lo más importante es que para unos y otros cada año, y en las mismas fechas, el espíritu que más une a los humanos, el de la fiesta, siga convocándonos para, al menos por poco tiempo, sentirnos unidos como pueblo.

José Escalas Muntaner

Monument a "Sa Processó"

Ara fa gairebé un any que el batle de Santa Margalida es va reunir amb els mitjans de comunicació, reunió a la qual vig esser-hi gentilment convidat. Acabada la reunió, vaig dir-li, al batle, que l'any 1992 es complia el segon centenari de la beatificació de Catalina Tomàs i, per tant, es complien 200 anys des de l'inici del que avui en deim "Sa Processó més típica de Mallorca" ja que, segons la meua opinió, a Santa Margalida la processó es va iniciar el mateix any de la beatificació.

Dues coses li vaig suggerir al batle per a aquest any: que es fes un monument a "Sa Processó" i que es compongués un himne per a la vila de Santa Margalida. Uns mesos més tard vaig tenir l'avinantesa de visitar l'estudi de l'escultora, Remígia Caubet, i poder contemplar les tres figures que configuraran el monument,

El monument a "Sa Processó" avui és una realitat. He d'agraïr al batle de la Vila que no es fes malbé la idea que li vaig donar. Pens que Santa Margalida havia de demostrar, amb qualche cosa fora del que

és normal, l'agraïment que sentim tots en vers els nostres avantpassats.

Són 200 anys d'història i tradició. Dos-cents anys del quefer d'un poble en torn a una festa i a un acte que ha aglutinat a tots els fills. Els que sentim l'orgull d'haver nascut a Santa Margalida, sentim el mateix orgull quan parlem de "Sa Processó", i, ¡que ningú no la mos toqui, per l'amor de Déu, que ens ferirà en la part més pregonera de la nostra ànima!

I és a l'ànima de "Sa Processó" a la qual li hem dedicat aquest monument, a tots els fills de Santa Margalida que durant 200 anys han donat vida a l'acte que realitzam com si de qualche cosa sagrada es tractàs.

"Sa Processó no és un "número", no són les carrosses, no són les bandes de música... "Sa Processó és un pur sentiment, és un ritu que ens fer la part més sensible de l'ànima, de la mateixa manera que ens toca la fibra més profunda del cor la cançó de "Sor Tomasseta". En el nostre poble aquesta caçó sempre l'escoltam i la cantam de drets.

Un monument a "Sa Processó" és un monument a la història viva del nostre poble que ha sabut conservar aquest sentiment, any rera any, i l'ha trasmès dels avis als pares,

de pares a fills i aquests ho trasmetran a les generacions futures.

Passarà a la història aquest dia, igualment que ha passat a la història el dia que es va inaugurar el monument a la Beata a la Plaça de la Vila. Sols dos monuments té el poble de Santa Margalida i els dos fan referència a una festa i a un acte: La Beata i "Sa Processó".

Perquè la vila de Santa Margalida estima tant la Santa mallorquina, Catalina Thomàs? Perquè s'han gastat tants de milers de pessetes en monuments? Són preguntes a les quals no en sé respondre i mala cosa seria conèixer-la, perquè si la sabessim aquests monuments no existirien. Quina estimació té el ramell de flors de l'amant a la seva estimada? Quina explicació tenen els insomnis i afanys de la mare vers el fill? Que hi ha darrera el perfum de la rosa, de la immensitat del cel, de l'infinit? El dia que tenguem resoltes aquestes qüestions, aquest mateix dia els humans haurem deixat de somiar i si deixam de somiar deixarem de viure.

Santa Margalida enguany inaugura un nou monument, plasma en bronze allò més pregon que serveix en la seva ànima de poble. Benaventurat sia!

Mateu Cladera

Les Beates d'enguany

Ma. Magdalena Payeras Reus.-Infantesa
Aina Roig Vaquer.-Pou
Laura Femenias Moncades.-Segadors
Agueda Rosselló Ferrer.- La Seu

Antònia Perelló Muntaner.-Didal
Margalida Valls Gual.-Aparició Sant Antoni
Francisca Ferrer Rosselló.-Flor de Mallorca
Catalina Ma. Martorell Colom.- Virtuts
Margalida Roig Vaquer.-Lliri blanc

Antònia Rosselló Ferrer.-Catalina reina i màrtir
València València Mena.-Beatificació
Irene Mas Roig.-Glorificació
Catalina Riera Avellà.- Festeig.

Algunes notes històriques sobre l'origen de la processó de la Beata.

Enguany es celebra el 200 aniversari de la cel·lebració de les festes de la Beata. Amb un mínim de rigor històric només hauriem de celebrar el 200 aniversari de la beatificació de Sor Catarina Thomàs. Dic això perquè, almanco que jo sàpiga, no hi ha cap constància documental de que la processó començàs a celebrar-se el 1792, any de la beatificació. Ara bé, tot i això és molt probable que efectivament començàs a celebrar-se el 1792. Aquesta suposició es basa en la força que havien pres la processó i la festa de la Beata, pocs anys abans del 1840, només quaranta vuit anys després, el que fa pensar que la processó tendria el seu origen en els actes celebrats amb motiu de la beatificació. Al "Panorama histórico artístico Balear" publicat el 1840 per Antoni Furió, aquest autor en parlar de la processó de la Beata a la Vila, afirma que els seus espectadors només eren alguns vells i alguns externs, perquè "se componía del pueblo entero". En aquell temps la processó es componia de la desfilada d'un nombre considerable de confraries cadescuna de les quals, segons es dedueix del text d'En Furió, representava una imatge de la vida de la Beata.

L'anterior fa pensar en una organització de tipus privat de cadescuna de les confraries, el que la diferencia de l'actualitat en que la processó es sufragada per l'ajuntament. Sabem també que aleshores ja existien els dimonis.

En una paraula, tret d'aquest document, per altra banda certament aclaridor, ho desconexim gairebé tot sobre l'origen de la processó i fins i tot de l'origen de la devoció a Santa Caterina Thomàs a Santa Margalida.

L'única referència històrica anterior a la descripció de Furió és de 1687 en que el Consell de la Universitat de Santa Margalida -poc més o manco l'actual sessió plenària- decidí destinar 10 lliures mallorquines a la beatificació de Sor Caterina Thomàs. Certament, tot i tractant-se d'una quantitat modesta, el fet és significatiu, sobretot si tenim en compte que el segle XVII no fou precisament un temps de bonança per a Santa Margalida.

Quin és l'origen de la devoció a la Beata a la nostra vila? Si

recurrim a la tradició oral trobam dues versions: La primera que la Beata de joveneta o monja visqué alguns anys a la Vila, una variant d'aquesta versió diu que la Beata volia esser de la Vila. L'altra versió, recollida per Antoni Galmés Riera el 1985 al llibret "Els dimonis en Mallorca" afirma que la devoció a la Beata prové d'haver intercedit per alliberar a la vila d'una "pertinaz sequía y ello a principios de septiembre". Al respecte el mateix

Haureu vist que per molt que filem no hi ha res en clar, però hi ha altres preguntes sense respondre, com és ara de quina manera les festes de la Beata desplaçaren les festes patronals de Santa Margalida. Les festes de Santa Margalida eren unes festes carregades de simbolisme, no feia massa anys que havien passat els conflictes entre la Vila i el Comte Mal, una de les pretensions del Comte era la d'anar davant el batle i consellers, a l'església

Antoni Galmés apunta una possible hipòtesi explicativa de l'origen de la processó des d'una perspectiva antropològica: que la rompuetsa de gerres tengués a veure alguna cosa amb un rite pluvial. Entram ja dins el camp de les hipòtesis, amb més o manco rigor històric. Una altra possible explicació que gaudiria del recolzament de fets històrics i que actualment es troba en curs d'estudi, planteja la possibilitat que la processó, a més de la vida de la Beata s'hi representàs, de forma inconscient, la lluita entre el poble de Santa Margalida i els seus senyors feudals. Segons aquesta hipòtesi els dimonis, símbol de la maldat, prenen la gerra als pagesos, no a la Beata com afirma la tradició, i llavors es trenquen als peus de la Santa. Segons aquesta interpretació les colles de pagesos representarien el poble i la gerra els drets feudals que el poble havia de pagar als senyors. un drets arrencats amb violència pels dimonis que representarien la maldat i els homes dels senyors. La figura de la Beata representaria la virtut i la puresa que protegeix el poble.

el dia de Santa Margalida i donar ordre a les festes.

Una altra resposta podria esser de tipus econòmic, les festes de Santa Margalida es celebraven quan molta gent no havia acabat de batre. De fet els nostres vells saben que molta gent mirava d'acabar de batre abans de la festa de Santa Margalida. Mentre que la festa de la Beata, el primer diumenge de setembre coincidia amb una època de relativa poca feina a foravila a pocs dies del començament de l'any agrícola. El dia de la Mare de Déu de Maria, després de la Beata, els missatges que composaven una part significativa de la població agrícola i que sols solien anar a la vila la nit dels disabtes, començaven el contracte de feina a les possessions. Així la primera setmana de setembre seria una de les poques èpoques de l'any en que la majoria de la població tendria uns pocs dies d'esbarjo, o al manco de poca feina. Això explicaria que, a poc a poc, les festes de la Beata anassin adquirint més importància que les de Santa Margalida.

Antoni Mas

PEUGEOT 106 *Graduado* SOBRESALIENTE EN ECONOMIA.

—SERIE LIMITADA—
DESDE **999.900** PTAS
(IVA Y TRANSPORTE INCLUIDOS)

★
EURO RSCG

Para tí, que eres el primero en la clase. Para tí, que eres el primero en la calle. En especial para tí que hablando de números te las sabes todas, te presentamos el nuevo Peugeot 106 Graduado, serie limitada. El coche más joven del 92. Para moverte a tus anchas en ciudad y en carretera. Con todo el equipamiento que te mereces. Con un precio que es Sobresaliente en Economía: 999.900 ptas. Y con una financiación a tu medida, que te arreglará el verano. Corre a por el tuyo. Este año te lo has merecido.

PEUGEOT 106. LA SORPRESA DEL ESPACIO.

  **PEUGEOT
TALBOT**

JOSE PERELLO GAYA

MIGUEL ORDINAS, S.N. - TEL. 523160 - FAX 523714
07450 - SANTA MARGARITA

Ens ha arribat el correu

Carta oberta a "En Pere de s'illa des Porros"

Després de llegir l'article que publica la revista de Can Picafort, nº 117 d'agost, titulat "Rivalitat entre vileros i picaforters", d'en Pere de s'illa des Porros, crec que tenc el deure, com a vilero i com a batle d'aquest municipi de contestar i aclarir, amb el meu punt de vista, sobre l'existència d'aquesta rivalitat.

.-Estic molt content que a Can Picafort hi hagi avingudes, passejos, rondes, carreteres, col·legi de secundària i, per miracle de Déu, una nova església. Malgrat tot, no m'alegra tant que tot això sigui causa d'enveges, gelosies, manies, tírries, venjances, odis i a més, que per el que vós deis, tot això ve a rel de que certs grups de picaforters creuen que el nou institut que el MEC ha projectat construir a la Vila, s'hauria de fer a Can Picafort, ja que pareix ser que l'any 2020 existirà més població. No tenc res a dir si l'any 2020 es construeix un nou institut a Can Picafort si el cens d'habitants ha augmentat, tot al contrari, li donaria el meu suport perquè així sigui, de moment això no és així i tenim que ser realistes, pertant, no veig cap motiu de batalla en aquest sentit.

.- Em sap molt de greu comprovar que la inauguració tant del Poliesportiu com del centre de la Tercera Edat de la Vila sigui motiu de discòrdia o d'enveja, quan en realitat hauria d'esser tot al contrari, jo vos puc assegurar que als vileros no les va remoure el ventrell, ni les enveges, quan es va fer el Plà d'Embelliment de Can Picafort i n'estaren ben contents i orgullosos.

Quan vos referiu a les festes de la Beata, que ben prest es realitzaran a la vostra estimada "capital" que, com sap tothom, són festes declarades d'interés turístic i que tots els vileros, tant si resideixen a Can Picafort o a qualsevol indret del món, n'estan prou orgullosos i fan tot el que és possible per venir-hi, i els hi posa la pell de gallina quan a la processó senten cantar "Sor Tomasseta"; no puc creure de cap manera que a ningú se li remogui el ventrell; jo crec que a la gent que li passa això el que necessita és anar al seu metge capçalera perquè li recepti un recomponador de ventrells.

Després de tot el que he dit, me pareix, estimat Pere, que aquí no hi ha cap batalla que perdre ni que guanyar, això no és així com vós deis, sinó tot al contrari, i, com s'ha demostrat en les darreres actuacions del nostre consistori, precisament amb la construcció de l'Institut, és que la unió de tots, inclosos els grups de l'oposició, fa la força.

Jaume Ribot i Perelló

Enhorabona, Sr. President

Està vist que hom no pot parlar en la seva llengua.

Quan a la "Expo" de Sevilla es va celebrar el dia d'honor de les Illes Balears, el Sr. President de la nostra Comunitat Autònoma, Molt Honorable Gabriel Canyelles, va iniciar el seu parlament en la nostra llengua, va esser xiulat i escridassat amb paraules de: "habla castellano". El nostre President es va aturar i digué textualment: "Cuando haya hablado con los mios en mallorquin, luego me dirigiré a uds. en castellano" i va seguir el seu parlament en la nostra llengua. Per aquest fet volem donar l'enhorabona al nostre President, per el seu gest digne d'esser alabat.

I volem criticar la incultura i la poca llum de les persones que xiularen i escridassaren perquè o no toleren o no saben que a aquestes illes tenim llengua pròpia i cultura diferenciada i perquè creim més en la tolerància que aquests grups "imperialistas".

Estic segur que quan van al "palenque" i senten xerrar en suec, anglès, alemany, japonès, rus o qualsevol altra llengua no es posen a xiular o a cridar sinó que fan uns bons aplaudiments.

Això té un nom, hipocresia, i demostra la mala fe d'aquests grups intolerants i reaccionaris.

Pel gest abans comentat vull donar l'enhorabona al nostre President.

En Pere de ses Vinyes

**GESTORIA
Gaya**

Vía Francia, 6 - Tel. 85 04 31 - Fax 85 03 44
07458 - CA'N PICAFORT

**AUTO ESCUELA
Santa
Margarita**

Plaça de la Vila, 36 E - Tel. 52 34 08 - Fax 52 38 04
07450 - SANTA MARGARITA

**Almacén
distribuidor en
Baleares**

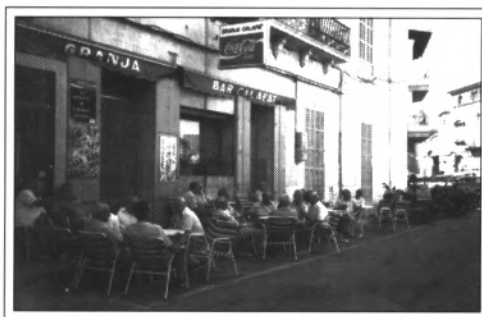
**Conservas Pescado, Vegetales y Pesca
Salada**

Especialidades:

Anchoas del Cantábrico "El Velero" y "Rezumar"
Bacalao importación Islandia

C/ Juan Muntaner Bujosa, 29 C
Tel. y Fax 73 38 44
07011 PALMA

GRANJA BAR CALAFAT

Plaça de la Vila, 8 Tel. 52 31 48 Sta. Margarida

S'ALQUERIA Ofrece sus servicios
de cocina mallorquina y nacional
-MENU, y a la carta-

TODOS LOS DIAS

excepto lunes por descanso del
personal.

Desde ahora en s'Alqueria le atendemos DIARIAMENTE, Visítenos!

**Ctra. Sta Margarita - Ca'n Picafort, Km. 2,5
Tel. 52 37 11 - STA. MARGARITA - (Parking Propio)**

BODAS - BANQUETES - COMUNIONES - CONVENCIONES

Entrevista amb **Àngel Colom**, secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya.

"Independència sí, però sense violència"

El passat 3 de juliol començaren les trobades "Ses Tarragones estiu 92" a les quals hi vàrem assistir ja que el personatge convidat era força atractiu, periodísticament parlant, diputat al Parlament de Catalunya per ERC i president del mateix grup parlamentari, independentista convingut al qual entrevistarem per a la revista "Santa Margalida".

.-Senyor Colom, com i perquè la independència de Catalunya?

.-Li contestaré primer el perquè: a Catalunya som una nació cultural i lingüísticament diferenciada, amb personalitat pròpia i més antiga que Espanya com a tal, Catalunya sempre ha lluitat, amb més o menys encert, per tornar a tindre la seva sobirania com una nació independent i que comandin els ciutadans de Catalunya a casa seva. Com sempre, amb els mitjans democràtics al nostre abast, perquè som una nació pacífica i volem la pau amb els països veïns, no volem els mètodes violents ja que aquests costen sang i vides i nosaltres, ERC, rebutjam aquests

mètodes i deim independència sí, però sense violència, perquè les ferides després són males de curar i això ho sap molt bé el poble català al llarg de la seva història.

.-És viable econòmicament la nació catalana?

.-Sí, i dic si perquè els ciutadans catalans amb els nostres impostos som els que més paguem a l'Estat espanyol i els que menys rebem del Govern de Madrid, i això ja inclús ho estan detectant gent d'altres llocs que viuen a Catalunya, allò de la "pela" o entenen molt bé quan els ho explicam, i per això a les darreres eleccions molts votaren ERC. Com també entenen que si els diners queden a Catalunya tindran uns millors serveis en tots els aspectes, perquè els diners seran de Catalunya i per a Catalunya.

.-Com veu el tema dels "Països Catalans"?

Aquest és un tema complex, ja que primer tendran que obtenir la independència Catalunya, València i les Illes Balears: i després veure la vertebració de mitjans, una federació de nacions sobiranes,

cadescuna amb les seves peculiaritats, respectant una independència econòmica plena i amb uns representants propis, dins un parlament comú, això són sols unes pinzellades a correu i una hipòtesi de futur, sempre i quan els pobles d'una mateixa cultura volguessin fer el camí plegats però no barrejats.

.-La consciència independentista com l'ha trobada en aquesta darrera visita?

.-A Mallorca en expansió, i més pel que correspon a la Part Forana, a Menorca va bé i a Eivissa de cada dia hi ha més consciència, per tal motiu podem dir que la salut de les Illes és bona com a país amb un futur sobirà.

.-Senyor Colom, vol afegir qualche cosa més?

.-Res més, tan sols enviar salutacions a tot el poble de les Illes Balears i particularment als lectors de la revista "Santa Margalida" i que tinguin fe en un futur no massa llunyà.

.-Mercès senyor Colom.

.-A tots vosaltres.

Aquí posarem punt a l'entrevista ja que els Sr. Colom era sol·licitat per altres mitjans de comunicació.

Nosaltres, com a mitjà informatiu, ni entram ni sortim, referent a les ideologies arreu de l'Estat, tan sols volem informar als lectors del que succeeix a l'entorn i així ho farem si n'estam enterats i així servir millor els nostres lectors.

En Pere de Ses Vinyes

Gent Major

Durant les passades festes patronals de Santa Margalida, entre d'altres actes va tenir lloc la inauguració oficial del Local per a la Tercera edat. Al acte hi varen assistir les autoritats locals i autonòmiques així com una nombrosa representació del poble. Prengueren la paraula la Consellera d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca i altres personalitats. També el Batle de la Vila es va dirigir al poble en un discurs en perfecte català normalitzat.

També i en el marc de les festes es va celebrar un concurs de pastissos per a la gent major de la nostra vila.

CENTRO ASESORAMIENTO EMPRESARIAL

José Trías, 13 - 1.º - Tel. 85 08 46 - 85 18 10 CA'N PICAFORT

Xerrada amb els monitors del grup Escolta "Turó del Drac"

.-Com va sorgir la idea de formar un grup escolta a Santa Margalida?

.-Amb un grup de gent jove a quei agradava l'excursionisme i passar-ho bé i atenent que mai no s'havia fet res en aquest sentit a la Vila, prequé co comunicar aquestes ànsies al jovent Margalidà?. Així que començarem arreplegant informació sobre organismes de temps lliure (escoltisme, ADENA, esplai...) i es va formar el grup amb Joan Malondra, Bàrbara Vives, Joana Morey, Maria Catalina Font, Pep Gayà i Carme Rossellò.

Necessitàvem fer un curset i el férem a l'Alberg de la Porciúncula a S'Arenal, a on ens donàven conferències sobre psicologia i altres matèries de coneixement dels al.lots, així com monogràfics sobre dançes, tallers, cançons...

.-Cada organització deu tenir les seves normes i edats. Com funciona l'escoltisme?

L'Escoltisme com a moviment internacional (Boys - Scouts) es fonamenta en tres eixos: Educació, Fe i País; els quals són aplicats de forma adequada a cada etapa de la vida de l'al.lot.

Les etapes són:

"Llops", dels 8 als 11 anys, repartits en sis grups, "sisenes". A aquest nivell s'intenta que els al.lots mitjançant el joc, la narració, l'expressió corporal i artística etc, passin de l'àmbit reduït de la família a l'ampliació de les relacions amb grups d'amics.

A Santa Margalida sols s'ha pogut formar els "Llops", però s'espera poder organitzar els "Rangers" abm al.lots i al.lotes d'11 fins a 14 anys que actuen en grups petits en el quals cadascú assumeix una responsabilitat concreta. Es fonamenta en el descobriment de si mateix i del món que l'envolta.

.-Sabem que vos reuniu cada disabte al capvespre a la Casa de Cultura. Quines activitats teniu programades i quins són els objectius?

.-Les activitats són molt diverses: tallers, jocs, dances, excursions, acampades i un campament a final de curs.

Els nostres objectius són desenvolupar la personalitat, la imaginació, l'esperit crític i la vida en equip. Pretenem que la vida a l'aire lliure sigui el centre on es desenvolupa l'actitud educativa, crear un ambient d'integració per tal d'aprofundir en el coneixement del territori margalidà i mallorquí.

.-Conta-nos un poc com va esser la primera acampada.

.-Va tenir lloc els dies 2 i 3 de maig a la Comuna de Lloret i va esser tota una experiència tant pels al.lots com per a nosaltres. Va ploure fort quasi tots els dies i gràcies al Rector de Lloret vàrem romandre al local parroquial.

La gran acampada la ferem els dies 11 al 26 de juliol a Son Real. Ens va dur molta feina de preparació ja que era la primera important que feiem i el lloc a on anàvem no es trobava en condicions.

Haguérem d'acondicionar el terreny així com demanar els permisos corresponents i programar les activitats diàries del campament.

La feina es reparteix un poc entre tots: neteja, serveis, cuina,

etc. els caps es cuiden de l'organització i programació de les tasques i activitats. Cada dia es programava una activitat distinta i els vespres sorpresa i entreteniment.

El darrer dia vèrem fer les promeses dels al.lots en presència dels pares, aquesta consisteix en que, durant tot un curs els al.lots agàfin un compromís amb l'escoltisme, aquest compromís es ferma amb la promesa, la cerimònia es sol realitzar al campament amb una missa que presideix el conciliari (el rector de la parròquia). Els al.lots decideixen que pot fer la promesa. La varen fer 28 dels 32 al.lots de l'agrupament.

Voldriem afegir que el grup de caps del "Turó del Drac"

agraïxen la col.laboració de la cuinera, Antònia Pujola i dels caps no titulats: Antoni Gamundí, Catalina Morey, Xesca Font, Elena Tur i M. Magdalena Tauler, així com a Xisco "Es Garriguer".

.-Esperàveu tanta participació de part dels al.lots? I la participació dels pares?

.-Realment no confiavem amb tanta gent, aquest any he estat suficients caps per poder portar-ho bastanta bé. El que volem és obrir una altra unitat pels al.lots dels 11 als 14 anys i ens serà més difícil si no s'incorpora gent, major de 17 anys, que vulguin ajudar i passar-ho bé.

Els pares s'han portat molt bé, la participació i col.laboració ha estat molt oberta i volem agrair a Jaume Mesquida, Toni Moragues

i Magdalena Crespí el que s'oferissin per esser els nostres caps d'agrupament.

Volem aprofitar aquesta entrevista per demanar als joves, al.lots i al.lotes, majors de 17 anys que ens donin un cop de mà per a l'any que ve.

.-Quines són les activitats previstes per a més envant?

.-La programació d'activitat per a l'any que ve no la sabrem fins a mitjan setembre. El que sabem cert és l'obertura d'una unitat pels més grans (Rangers).

Res més fa falta per tancar l'entrevista, sols animar aquests joves amb la tasca empresa i donar-los l'enhorabona per intentar donar una entitat al nostre poble.

Moltes Gràcies

Joana A. Fuster

LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA, S. A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels, 52 30 07 - 52 35 92

SANTA
MARGALIDA

BANCA MARCH

Passeig des Pouàs, 1 - 07450 SANTA MARGALIDA

Bon Profit

Amb aquest titular encetam una nova secció a la revista, gràcies a la col.laboració de Maria Morey Salvà, una vilera enamorada de la cuina que mitjançant aquestes planes vol que participeu de la seva afició i de les seves experiències culinàries i que serveixin als nostres lectors a l'hora de posar-se un davantal i aficar-se dins la cuina i posar-se davant dels fogons.

SOPES SEQUES DE PEIX

Ingredients:

- *0'500 grs. de sopes de pa negre ben seques.
- *2 manats de bledes.
- *2 manats de espinats.
- *2 manats de sofrit o grells.
- *1 manat de juevert.
- *4 carxofes.
- *5 alls tallats.
- *1 ceba grossa
- *5 tomàtigs de sofrit
- *4 pastanagons i 0.250 grs. de xampinyons o esclatassangs.
- *2 Klgrs. de peix per fer brou.
- *2 Klgrs. de peix (rap, rates, aranyes,

pop, sípies, molls etc.)

*1 tassó d'oli d'oliva

*1 tassó de vi blanc

*Pebre vermell, pebrebó, sal i llorer.

Preparació:

-S'agafa el peix de fer brou i se bull amb 1/2 ceba, 2 tomàtigs i 2 patenagons.

.- El peix bò es bull, juntament amb un sofrit.

.- Se netegen les verdures, se tallen i es sofregeixen amb poc foc.

.- Se lleven les espines al peix i es posa apart.

.- S'escolen els dos brous del peix, dins una olla, juntament amb la verdura, i es dona un bull al conjunt, amb el vi blanc i les espícies.

.- En una greixonera de test es posen sostres de sopes, verdura i peix i s'esquita amb oli d'oliva.

.- Es posa per damunt el brou suficient per remullar les sopes ben remullades, i es dona un bull.

.- Es pot decorar la greixonera amb ravanets i pebres verds.

.- Es serveixen amb un vi blanc de bona qualitat

SÍNDRIA FARCIDA DE FRUITA

Ingredients:

*1 Síndria de 4 Klgrs.

*0'500 grs. de taronges.

*0'500 grs. de melicotons.

*0'500grs. de nectarines.

*0'500 grs de plàtans.

*1/2 Pinya Tropical, 1/2 meló.

*0'500 grs de pomes.

(Qualsevol classe de fruita pot esser bona)

*100 grs. de prunes seques.

*100 grs. de pinyons.

*100grs. de dàtils.

*100grs. d'anous.

*100grs. de panses de "Corinto"

*100grs. d'albercocs secs.

*1 Tassó de "Cointreau"

Preparació:

.-Llevar-li a la síndria la tapadora i buidar-la amb una cullera.

.-Fer una mescla de totes les fruites, verdes i seques, i afegir-li el "Cointreau".

.-Posar el conjunt a refredar a una temperatura molt baixa.

.-Servir-ho a dins la síndria que s'ha buidat.

Maria Morey i Salvà.

Mobles ESCA S.A.

COMEDORES
DORMITORIOS
TRESILLOS
MUEBLES AUXILIARES
MUEBLES COCINA
MUEBLES A MEDIDA
FABRICACION PROPIA
CARPINTERIA EN GENERAL

STA MARGARITA
(MALLORCA)

C/ M. ORDINAS. 31 - 33
TEL. 52 31 45

ALMACENES

Galmés, s.a.

DISTRIBUCION PAPELERIA
MATERIAL ESCOLAR Y ESCRITORIO
REGALO INFORMAL
ARTICULOS NAVIDAD Y CARNAVAL

Calle Miguel Ordinas, s/n
Teléfono 52 31 33 - Fax 52 36 18
07450 - SANTA MARGARITA (Mallorca)

GINAL

GESTION E INFORMATICA S.L.

**VENTA ORDENADORES
SUMINISTROS INFORMATICOS
CLASES DE INFORMATICA
CONTABILIDAD - DECLARACIONES
IMPRESORAS**

Plaça S' Aberrador, 12
07450 - Santa Margarita
Tel. (971) 52 38 34
FAX (971) 52 39 80

**Muebles
Payeras CB**

Muebles todos los estilos
Muebles a medida
Muebles cocina
Cortinajes - Tapicería
Alfombras - Lámparas

expert

ELECTRODOMESTICOS

Plaça de la Vila, 15
Teléfono 52 30 79 Fax 52 30 34
SANTA MARGARITA (Mallorca)

Via Suiza, 60 (Frente Gasolinera)
Teléfono 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

PINSAMA

Pinturas Santa Margarita, C.B.

- PINTURAS EN GENERAL
- GOTELET
- PICADO
- REVESTIMIENTOS
(Interiores y Fachadas)
- DECORACION DE INTERIORES
- LACADOS
- BARNIZADOS EN GENERAL

C/. Industria, 2
Tel. 52 30 52
Tel. Part. 52 37 86
SANTA MARGARITA

Galeria d'Art

Sa Gavina

Ran de Mar, 20
Tel. 85 16 49

07458 - Ca'n Picafort
(Mallorca)

Productos MARTI

**SAL - PIMENTON
Y LEGUMBRES**

DE SES JOVADES, 28
D'EN MARCH, 30
TEL. 52 30 77 FAX 52 36 74
SANTA MARGALIDA

Central Hispano

EL BANCO DE CADA UNO

ES POUÀs, 5 TELS. 52 30 23 - 24
SANTA MARGALIDA

L'església va "d'estreno"

Per Pep Gayà

Ara ja fa ben bé un any que sortia al carrer el número 11 de la nostra revista, en la qual hi apareixia un apartat dedicat al deteriorament del campanar, sota el títol de "Neteja del campanar" i que portaren a terme tres joves del nostre poble.

Idò, vet aquí que allò fou l'espina que va motivar a una ràpida reparació.

Com sabeu, o ho haureu vist, durant un cert temps, per esser exactes des del mes d'abril fins al mes de juny, el nostre campanar pareixia la carpa d'un circ, en la qual cada dia es podien veure els obrers de l'empresa vilera, "Construccions Torres", enfilats per allà dalt i vos demanarieu que hi feien; idò no era circ sinó que estaven arreglant allò que es feia necessari.

Les reparacions començaren el mes d'abril amb la demolició de la punta o curucull i posterior reparació de les quatre caras del campanar, i finalitzaren a l'acabament de juny amb la col·locació de la no va punta de 3 metres d'alçada i un pes de 1700 kgs. feta de formigó i d'un color paregut a la que hi havia abans. Hem de destacar que el curucull s'havia de fer de pedra de Santanyí,

però per algunes circumstàncies que no venen al cas s'ha feta de formigó per operaris de l'empresa, també vilera, "Pastor, S.A."

Tota la part reformada s'ha relitzat amb ciments especials, amb resines i com a capa d'acabament un producte contra la humitat i d'erosió del marès.

Les obres fóren supervisades pel Sr. Mandilego, arquitecte municipal, per Joan Cantallops, aparejador i per Antoni Pastor que realitzà els estudis oportuns, dirigida l'obra per Baltasar Torres i realitzada pels operaris de "Construccions To-

des de 5.000, 10.000, 25.000, 50.000 i, fins i tot, un donatiu de 200.000 pessetes. Hem de destacar que de part de les institucions locals tan sols la col·laboració d'una d'elles, però no en donaré el nom per tal d'evitar possibles rum-rums,

Les anècdotes a destacar durant les obres, podem parlar d'un vent molestós a una altària considerable i la presència d'un eixam d'abelles que encara fou més "emprenyós" que el vent i que va obligar els operaris a fer "carreres per devers aquelles altures de 47 metres depre de col·locar la punta mitjançant una

res". Les feines burocràtiques les va portar endavant el regidor Rafel Roig.

El cost d'aquestes obres fou aproximadament de 2.130.000 pessetes, de les quals 1.600.000 han estat donatius de famílies de la Vila, o persones concretes, que han aportat quantitats

grua de l'empresa poblera "Polce".

Hem de dir que el parallamps del campanar ha anat a càrrec de l'empresa GESA, la qual cosa és d'agrir.

actualment es troba en estudi la possible restauració de la Rectoria i de la teulada de l'església.

HONDA®

MAQUINARIA Y MOTONAUTICA

Demostración sin compromiso - Servicio post venta garantizado
La más amplia gama del mercado

JUAN SEGUI

C/ Miguel Ordinas, 26 - Tel. 52 32 21 - STA. MARGALIDA
C/ Colón, 42 - CA'N PICAFORT

AHORA SÍ!!

**COMPRE SU
MOUNTAIN-BIKE
EN UN
ESTABLECIMIENTO
ESPECIALIZADO**

**DESDE 3.000 Pts. al mes...
LA BICICLETA QUE USTED ELIJA!!**

**INFORMESE
EN:**

SERVICIO OFICIAL FORD

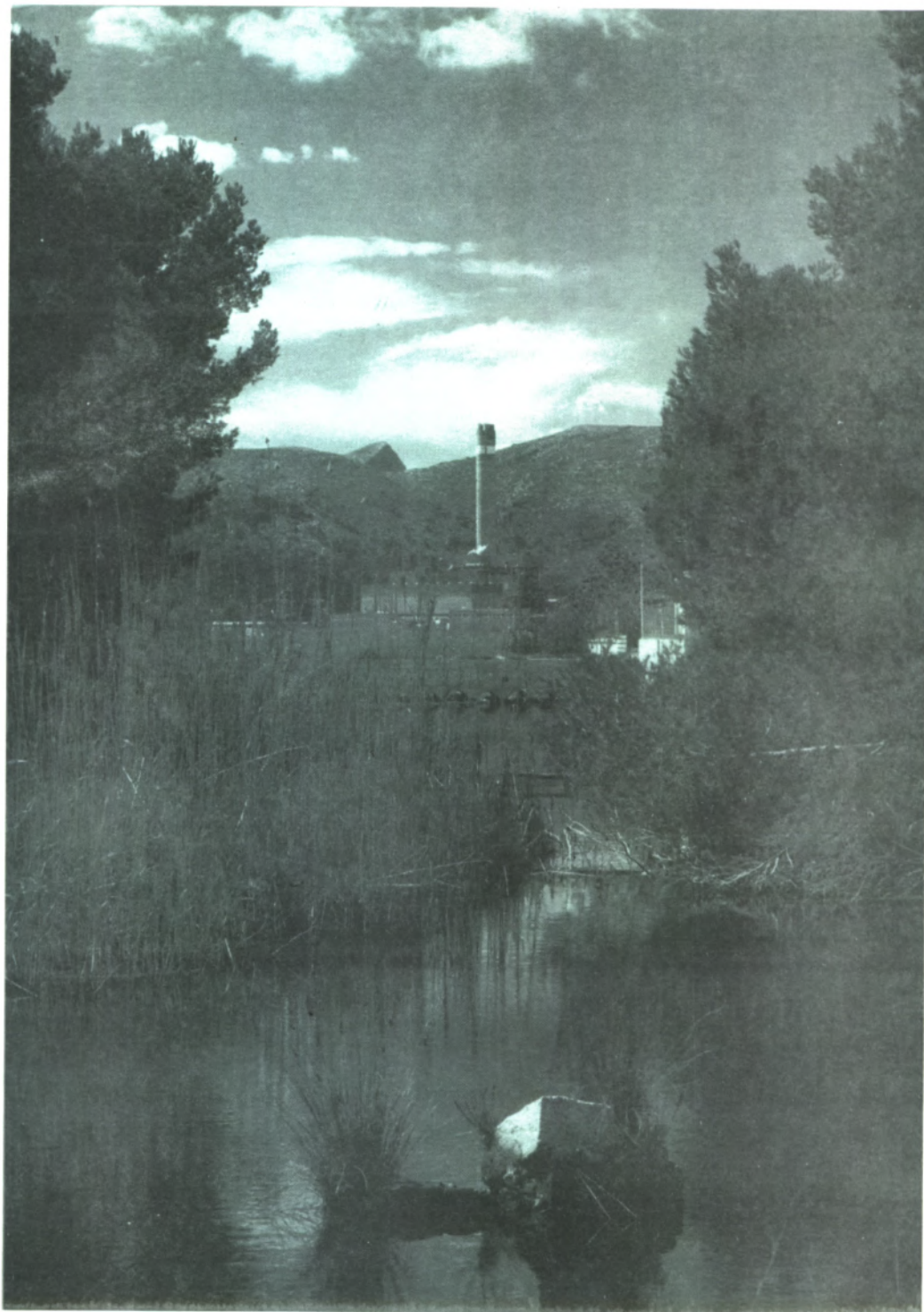

C/. Miguel Ordinas. 35
Tel. Taller 52 33 77
Tel. Oficina 52 33 33
07450 Stª Margalida

**COMERCIAL
HNOS. ALOMAR**

C/. Juan Monjo March, 31
SANTA MARGALIDA
Tel. 52 33 33

**A su servicio con todas nuestras
energías.**

Gesa
Gas y Electricidad SA